

REVISTA VĂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VĂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGEIUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE
ȘI INALTUL REGENT G. BUZDUGAN

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice - Președinți:

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, AL. G. BUZDUGAN Principele JEAN CALIMACHI GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GÂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVȘCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI

Censori :

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupă în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune: În toate zilele de lucru de la 3—7

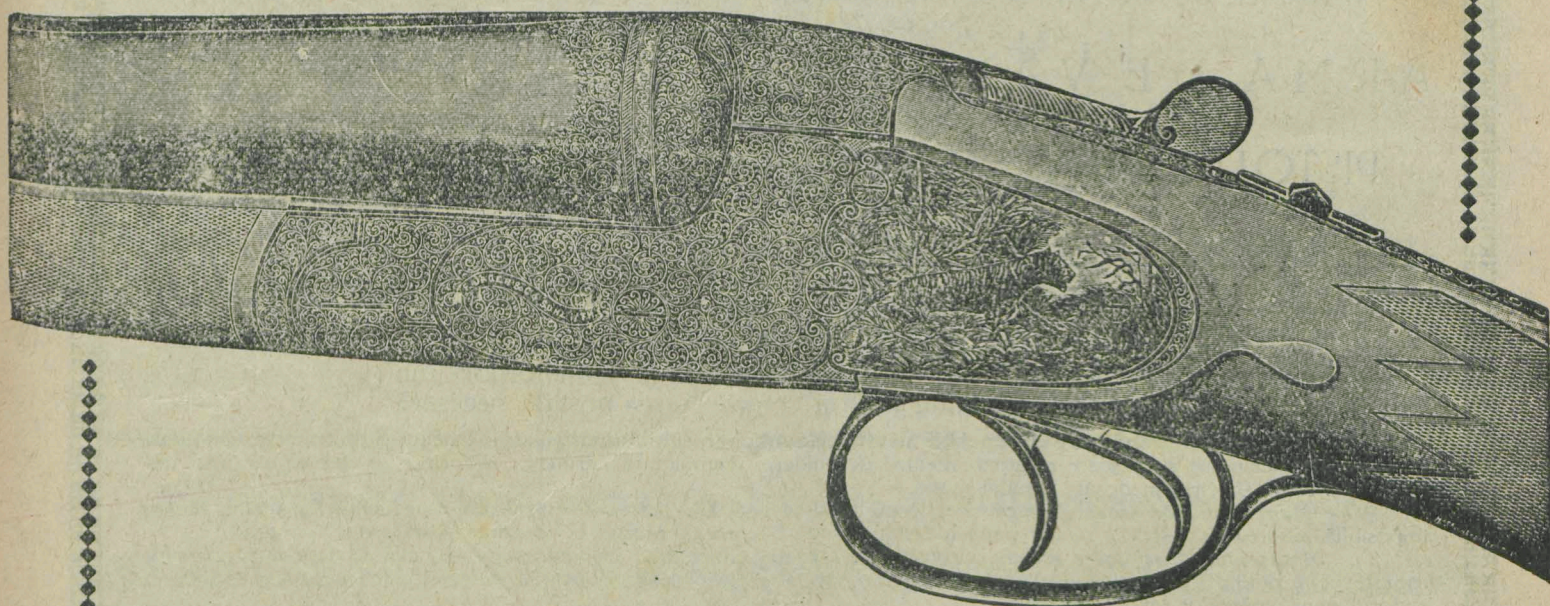
SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI I.

TELEFON 313'47

A R M E L E F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicatul „excepțional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

S P E C I A L I T Ă Ţ I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă. înainte de a vizita expoziția Uniunei

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5 — 8,2 — 9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR” CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECISIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

Steyr-Werke A. G.

Wien I., Teinfaltstrasse 7.

Reprezentată prin «Uniunea Generală a Vânătorilor din România»,—Catalog ilustrat contra marca postală necesară

Carabinele de vânătoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer“, aparțin categoriei de arme de vânătoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinel este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect *el gant*.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude ori-ce strângere al cartușelor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte manabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție «Mannlicher-Schönauer», se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm. Toate calibrele se disting prin *calități balistice remarcabile*.

Nouile arme hammerless „Steyr” în calibrele, 12 și 16, posedă *avantaje extraordnate, față de toate armele hammerless existente*.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite, styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praful nici murdăria în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte, arma cal. 12 într-una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL «STEYR»

este singurul pistol ca țevă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. *Siguranță absolută*. Prin bascularea țevii ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre un cartuș în țevă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci *coșul* armei.

2. *Maniabilitatea*. Prin bascularea țevii putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradajie;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. *Curățirea ușoară*. Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. *Toate piesele sunt intersanșabile*. Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul «Steyr» mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precisia tirului—Rezistența incomparabilă—execuția fină.

NU CUMPĂRAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Fabrica română de cartușe de vânătoare-București

Aducem la cunoștința vânătorilor din întreaga țară, că mulțumită mașinilor noastre de înaltă precizie și personalului tehnic recrutat în străinătate dintre cei mai renumiți specialiști, am izbutit să fabricăm cartușe de vânătoare care dau rezultate uimitoare din toate punctele de vedere.

Orice vânător dornic a ucide vânatul în care trage și nu a-l răni, orice vânător care vrea să-și stabilească reputația de bun trăgător să nu mai tragă decât cartușele marea 2 stele și 3 stele, încărcate după ultimele cerințe ale balisticii moderne cu pulbere fără fum și materialul cel mai bun existent.

Aceste cartușe se pot găsi de acum la sediul Fabricii, București Șoseaua Ștefan cel Mare Nr. 45. În provincie se vor găsi de vânzare în două trej săptămâni, în toate capitalele de județ.

AVIZ IMPORTANT. Atragem atenția vânătorilor asupra unui fapt, căruia până acum mulți, foarte mulți nu i-au dat nici o atenție.

Este anume de importanță decisivă pentru tirul unui vânător, ca acesta să tragă la toate vânătorile și întotdeauna cu cartușe încărcate în așa fel, ca toate mărimile de alice, fie de prepelițe, sau de becaține, fie de sitari, sau de potârnică, fie de rațe, sau de epuri, fie de vulpi, sau de lupi, să sboare la țintă cu aceeași viteză nevariabilă. Numai atunci va putea dobândi vânătorul acea siguranță, care-l face ca în mai puțin de o clipă să decidă — în mod reflex dar cu atât mai precis — asupra măsurii cu care trebuie să ochiască înaintea, dedesubtul sau deasupra vânatului aflat în mișcare.

Ori, această viteză egală a alicelor de toate mărimile merită a face posibil vânătorului un tir regulat, nu se poate obține decât variind la fiecare mărime de alice dozajul pulberii și schimbând în același timp și cuantumul de alice. Dar măsura exactă a acestor va-

riațiuni atât de necesare nu s'a putut stabili decât prin încercări îndelungate și laborioase pe Stand-uri, prevăzute cu utilaj modern electric și de înaltă precizie.

Aplicarea acestui principiu fundamental al dozelor variate, pentru obținerea de viteze egale la orice mărime de alice fără a se schimba sm uciturile (recul-ul) cari rămân invariabile, nu se poate face decât cunoșcând cheia acestor măsuri variate și încărcând cartușel cu mașin moderne cum le posedă Fabrica noastră.

Trageți câtva timp cu cartușele fabricate de noi și veți constata o ameliorare a tirului d-v., v și vedea dispărând acele șovăiri în momentul apăsării pe trăgaci, șovăiri cari provoacă întotdeauna scăparea sau rănirea vânatului în care trageți.

A trage cu cartușe proaste însemnează: 1. A vă distruge reputația de bun trăgător și deci de vânător, 2. a transforma plăcerea vânătoarei în permanentă enervare și supărare, 3. a răni un mare număr de vânat care moare în chinuri, pierdut pentru d-v.

Evitați aceste neajunsuri trăgând numai cartușele:

FABRICII ROMÂNE DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE

Marca Fabricii

Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Th.

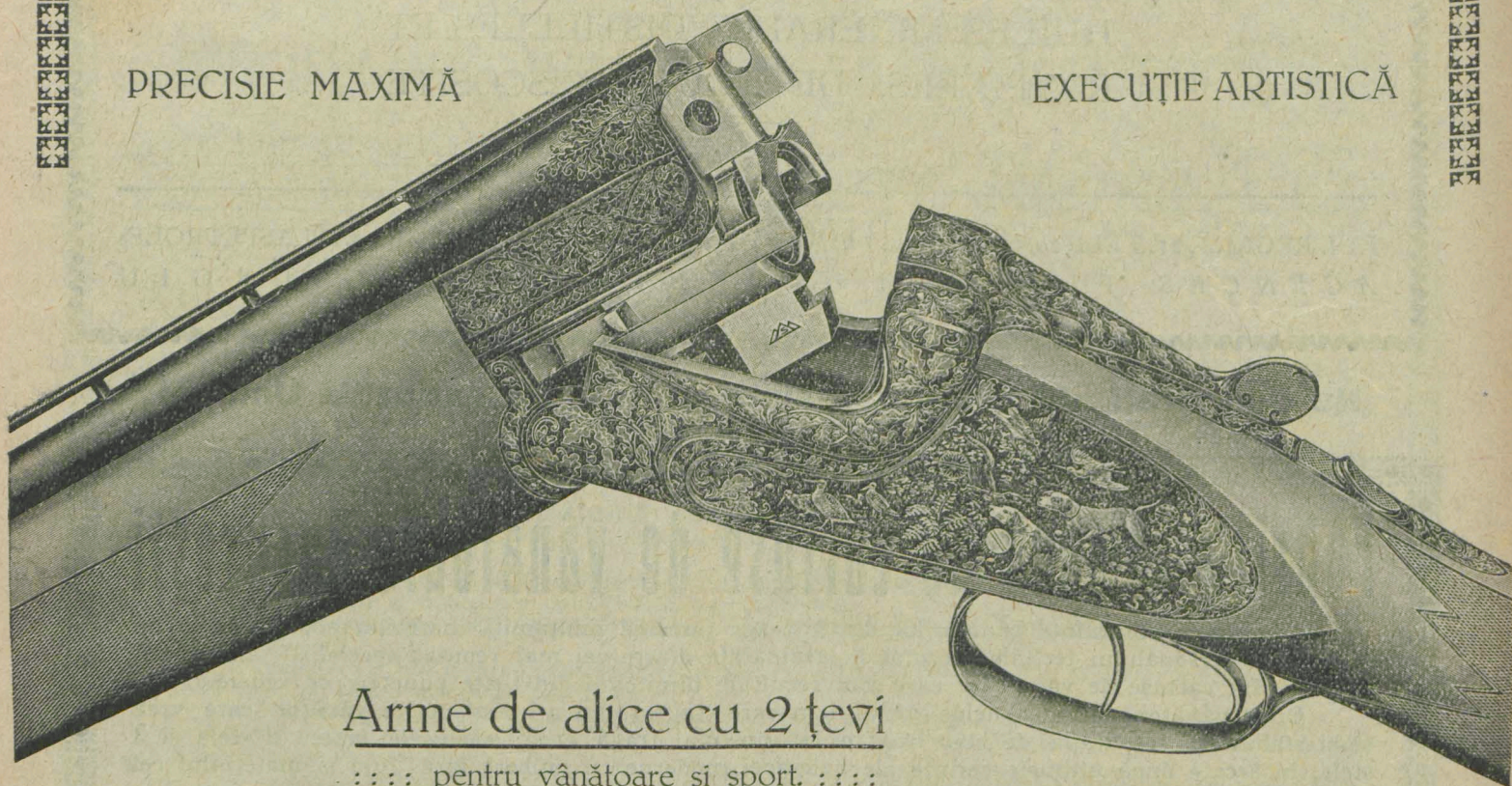
Marca Fabricii

Arme de vânătoare și de sport

IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ

PRECISIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ

Arme de alice cu 2 țevi

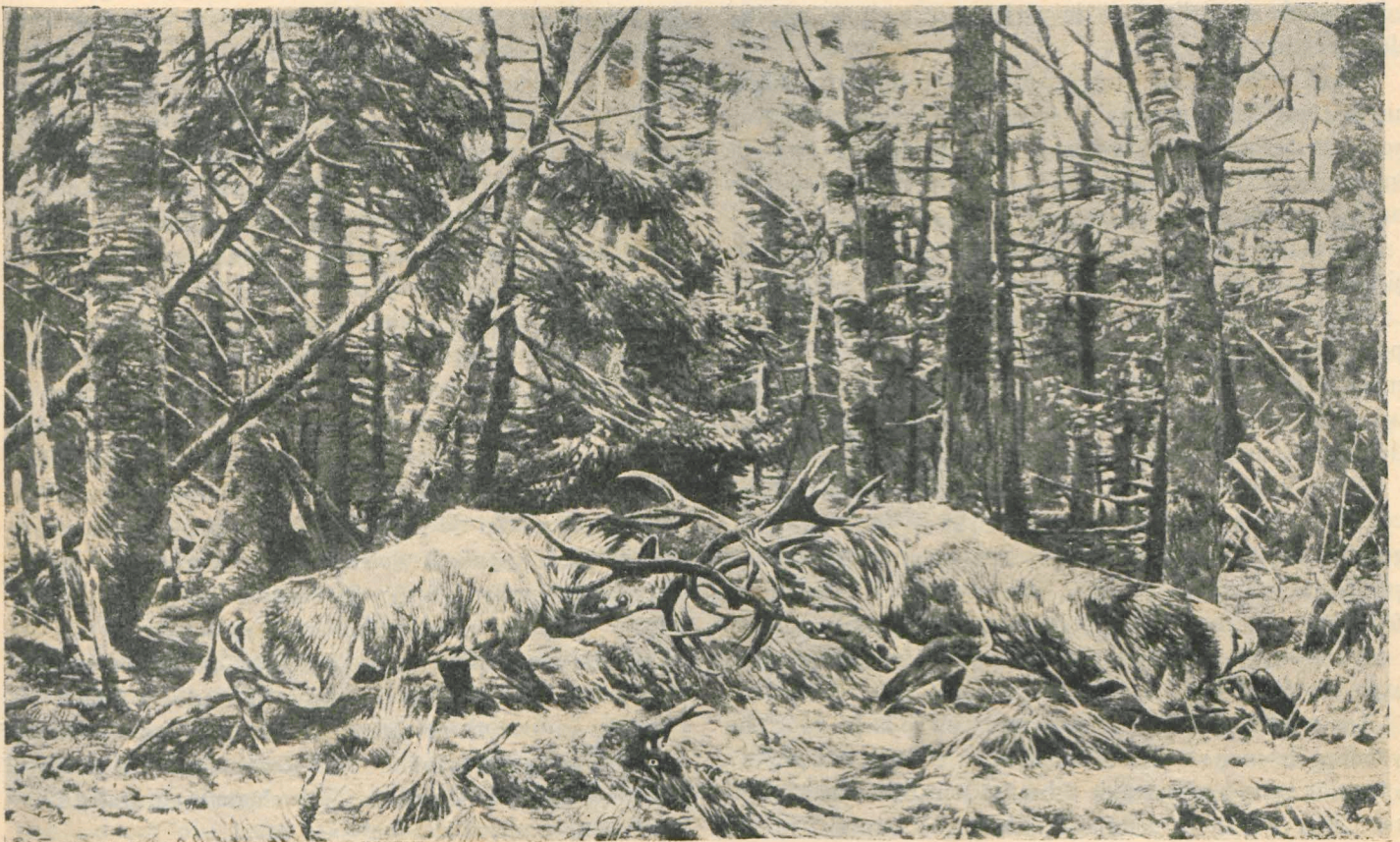
:::: pentru vânătoare și sport.::::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț. ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74 Magnum, cu cel mai mare rendement al tirului.

Simson

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

INTRE VÂNĂTOARE ȘI ȘTIINȚĂ

de Profesor R. I. Călinescu

SE IMPLINESC exact doi ani de când un vânător cult a exprimat în această revistă (VIII/1927 No. 9, pag. 173) un gând bun care se pare a fi expresia unui deziderat general al vânătorilor intelectuali.

Autorul fără a fi net în cunoștiință de cauză, constată: lipsa

contribuțiilor științifice ale zoologilor și lipsa specialiștilor în vertebratele superioare (în primul rând păsări) — deși crede «hotărît că există risipit în întreaga țară oameni cu dragoste pentru natură» — «alții apți cari așteaptă scânteia ce va aprinde focul sacru» — și în sfârșit vânătorii strânși în Uniunea Generală a Vânătorilor care fiind însă «risipiți, fără metodă de lucru, mulți neștiind ce să vadă și cum să vadă, cu rezultate parțiale necentralizate și nepublicate, rezultatele nu pot fi rodnice».

Concluzia sa e că «trebuie o conducere, un program de lucru, o inițiere».

Ca unul ce în preocupările mele științifice m'am atins de administrația și organizația noastră cinegetică, am studiat în acest interval de timp situația raporturilor între zoologie și vânătoare, publicând în «Cuvântul», răspuns tardiv și indirect, o serie de 4 articole interesând această situație care era foarte greoaie pentru a putea progresa în bine.

Pentru a rămâne numai la fauna vertebratelor superioare (păsări, mamifere) care ne interesează atât din punct de vedere pur științific cât și economic, constatăm că deși bibliografia internațională este relativ bogată în informațiuni asupra faunei noastre cu pene și păr (e destul a aminti bibliografia ornitologică citată de Dombrovski pentru vechiul Regat; Csernell, Madarasz și Otto Hermann, pentru Transilvania; Ostermann pentru Basarabia; pentru Mamifere: Matschie, Barret-Hamilton, Müller pentru vechiul Regat; Daday, Mehely, Bielz, pentru Transilvania; Brauner pentru Basarabia, etc.) noi nu avem astăzi decât foarte puțini specialiști (Linția, Iacobi, Kamner, în păsări, Botezatu în mamifere) și câțiva pseudo-specialiști, cari fie din dragoste pentru natură fie din spirit de excrocherie, fără a avea pregătirea necesară ci numai autodidacți, și-au căpătat prin împrejurări prielnice și muncă asiduă, reputația de specialiști.

Motivul: noi nu avem laboratoare oficiale de specialitate, n'avem societăți de specialitate, grădini zoologice,

posturi de observație, etc., în care să i se facă tânărului educația de specialitate și de unde să se propage spiritul de specialitate.

Și nici nu le putem avea acum când deabi sunt câțiva ani de când funcționează un serviciu și o lege a vânătoareii, acum în această epocă de mare criză morală și materială în care ne sbatem mai individualiști decât oricând. Ceeace nu însemnează că nu vom avea niciodată.

Mai înainte de legea vânatului, eră la noi vânat din belșug și vână oricine prost sau inteligent, unde vrea și cât vrea.

Legea vânatului a oprit acest jaf, care astăzi nu se mai poate face decât cu socoteală și de către persoane înregistrate în societăți de vânătoare, în care din nenorocire un zoolog nu poate face parte în toate deodată când are de cercetat o specie în toată țara.

Când cineva face bilanțul cercetărilor în România, constată că ele stagnează cu războiul și se termină cu legea vânatului care nu prevede nimic pentru cercetările științifice, moment din care orice încercare de studiu a fost sistematic un furt și o îndrăzneță încălcarea a legii!

Și curios că nimeni nu s'a mișcat să schimbe această stare de lucruri.

Am crezut până în ultimul timp în spusele nobilului vânător de mai sus și am încercat să cunosc intensitatea « focului sacru » ai celor de o bransă, cu următoarea scântee: le-am propus celor din Dobrogea să-mi trimeată pentru studiu *contra cost*, cranii de vulpe — cărbunăreasă, pe care și așa le îngropau cu cadavrul jupuit. Nu am primit în schimb nici măcar răspunsuri negative pe cărți poștale de și eu le trimiseseam în scrisori închise rugăminți onorabile!

Conchizând că « focul sacru » n'a existat niciodată în sufletele lor, sau s'a stins definitiv fiind înlocuit prin indolență am căutat alte căi pentru ușurarea studiului faunei noastre superioare, și printr'un referat am făcut forurilor competente o serie de propuneri pentru remedierea răului.

Prin Decizia ministerială No. 78939/1929 ia ființă biuroul Zoogeografic al vânătoareii, pe lângă Direcția vânătoareii, menit să servească dezideratul exprimat mai sus de către vânători izolați și de către Uniunea Generală a Vânătorilor din România în bloc (statute art. 6, cap. 3) ca să nu vorbim și de acelea ale naturaliștilor simțite izolat și tacit sau exprimate în ședințe publice de societăți științifice diverse și în congrese naționale și internaționale.

Se cuvine să arătăm aici că în realizarea acestei idei care corespunde unei vați dorințe generale și care mă munciă de mult, au dreptul la recunoștința noastră generală, trei persoane: d-l Dr. Aurel Dobrescu, subsecretar de Stat la domeni, d-l Consilier Dr. Gh. Nedici, inspector general de vânătoare și d-l N. Săulescu, director general al vânătoareii.

Incredințându-mi-se ¹⁾ acest post mi-a revenit din nou în memorie « focul sacru » al vânătorului, dar am constatat la Direcție că unele societăți de vânătoare nu satis-

fac nici măcar datoriile elementare obligative și legale care condiționează chiar ființarea lor și — ceeace este mai trist, nici organele de control nu-și fac complet datoria constrângându-le să și-o facă!

Așa de exemplu unele societăți nu trimit regulat și complet rapoarte de speciile ucise anual pe teritoriul lor de vânătoare, deși sunt obligate s'o facă!

Iar Prefecturile întârziează ani de rând să anunțe numărul permiselor de vânătoare vândute, pentru a fi în totdeauna la zi cu numărul vânătorilor reguțați!

Cele multe cari mai sunt de spus se vor spune la timp.

S'a înființat biuroul Zoogeografic și menirea sa este să strângă și să sintetizeze lucrările dejă publicate, să completeze oficial cercetările, tinzând către: 1. fixarea conspectului general al speciilor de păsări și mamifere din România (pe bază de studiu taxonomic); 2. stabilirea precisă a ariei de repartiție a acestora în țară; 3. migrația (liniile și epocile de emigrație, locurile de poposire ale păsărilor migratoare); 4. studiul biologic și parazitologic al speciilor de interes vânătorec, etc.

Vânători « risipiți și cu dragoste pentru natură... » scânteia s'a aprins! — și ea este întreținută de Stat.

Unde va trebui să rătăcească ea după combustibilul « focului sacru » al vânătorului? Roata s'a întors și apelul se inversează: vânători cari ați chemat naturaliștii, vă cheamă naturaliștii la « lucru ».

Oameni de inimă și de treabă, voitori de mai bine, idealști rătăciți în timp, veți răspunde oare acestei idei mai politico și mai efectiv decât cei cu vulpea cărbunăreasă?

* * *

Căldurile verii s'au înmoiat, pădurile încep să ruginească și aerul proaspăt din ce în ce mai rece excită plămâni vânătorului!

Vânătoarea e deschisă, vânatul din belșug! De ce?

Vânatul din România (păsări și mamifere) e compus din specii fixe, rătăcitoare sau migratoare; acestea din urmă sunt mai ales specii de păsări ce nu pot suporta climatul iernilor noastre, deși primăvara ouă în țara noastră.

Peste vânatul nostru autohton se suprapune în epocile de emigrație (primăvara, toamna) o serie de păsări care nu trăesc și nu ouă la noi, dar care în drumul lor spre Sud se opresc temporar la noi pentru vreme scurtă, dar în mare abundență mai ales toamna când revin cu puii spre patria lor.

În iernile grele peste speciile staționare care au mai rămas și care nu pleacă niciodată dela noi, se suprapun o serie de specii nordice și chiar arctice, cari deși obișnuite cu frigul în patria lor, sunt gonite mai spre Sud de gerurile prea mari deacolo, unde revin primăvara.

Așadar peste fauna noastră autohtonă și staționară ¹⁾

¹⁾ Specii staționare la noi: mierla neagră, vulturul pleșuv, negru, roșu, vulturul bărbos, aquila de munte, uliul porumbar, rața albă, rața mare, dropia, corcodelul pitic, cristeiul de baltă, cocoșul de munte, de câmp, ierunca, potârnicia.

Parțial staționare (parțial migratoare): sturzul mare, heretele, roșu, pajura imperială, vulturașul negru, vulturul codalb, bodârlăul de vară, rața roșie, califarul roșu și alb, cocorul, pescarul, corcodelul pitic, cristeiul de baltă.

¹⁾ Autorul acestor rânduri este licențiat în geografie și științe naturale și asistent universitar, având publicații de specialitate.

se suprapune o serie de oaspeți de vară¹⁾ sau de iarnă²⁾, cari se retrag primăvara și toamna spre patria lor, — și peste aceste ultime serii se suprapune câte o serie de oaspeți de primăvară, și toamnă care se opresc la noi numai în treacăt pentru odihnă și hrană³⁾.

Deci fauna noastră autohtonă de păsări este enorm îmbogățită prin aceste patru serii sezonale de păsări, pe care nu le întâlnim aci decât în anumite epoche.

Fie că trec peste țara noastră primăvara și toamna cu opriri scurte la noi, fie că vin la noi pentru anotimpul cald sau rece, păsările călătoresc în masă și se opresc în masă la noi primăvara și mai ales toamna când se strâng și cu puii.

Iată de ce fauna noastră de păsări este mult mai bogată primăvara și mai ales toamna și de ce unele specii nu le mai putem găsi în alte anotimpuri.

Pentru studiul migrațiilor învățații s'au constituit în societăți, au clădit observatoare și cu ajutorul însemnării (inelării) păsărilor migratoare prinse în țara lor, au putut fixa liniile de migrație ale acestora, ajutați de specialiști sau vânători cari le expediau inelele găsitela păsărilor vâdate.

Deși mamiferele sunt mai legate de locurile în cari trăesc, ele înșile au câteodată o migrație și anume una pe verticală, mai ales în iernile grele în care coboară toamna dela munte la șes pentru a reveni primăvara la munte.

În tot cazul primăvara (în epoca rutului) găsim penajul și blana cea mai frumoasă, toamna și iarna (din cauza frigului) penajul și blana cea mai deasă, mai călduroasă și mai bună.

Teritoriul ocupat de un grup sau specie de pasăre sau mamifer se numește *arie* (de repartitie) — nefiind cosmopolită decât în cazuri rare, obișnuit o specie fiind redusă la o anumită suprafață de întindere (pe orizontală); desemenia întinderea în altitudine (pe verticală) este restrânsă (din cauza climei, respectiv hranei care variază cu clima) pentru care motiv o specie care trăește în șes nu trăește în general și la munte și invers; din acest punct de vedere muntele poate fi o piedecă de împrăștiere a

¹⁾ *Specii de vară*: sturzișorul, mierla gulerată, vulturul pleșuv, alb, heretele de seară, heretele roșu mic, heretele rândunecilor, vulturașul cu oglindă, viesparul, uliul roșu, păsărarul, babița (pelicanul) mare și mică, bătlanul mic, rața cu capul alb, rața neagră, rața cu oglindă, rața pestriță, sarsela, găscă sălbatică, gărița, gărița pitică, cucova, spurcaciul, ploierul mare, ciovlica de mare, prundărașul gulerat, sitarul, corcodelul roșu, lișița, găinușa de baltă, pestriță, pitică, mică, porumbelul sălbatic, guguștiucul, turtureaua, prepelița.

²⁾ *Specii de iarnă*: cocoșarul, șoimul, uliul încălțat, uliul mic, bodârlăul moțat, rața sunătoare, rața rândunică, moțată, bodârlăul de iarnă, rața lopătar, fluerătoare, cu frigare, lebădă, pescarul de iarnă, corcodelul mare.

³⁾ *Specii de tranzit*: Sturzul roșu, vulturul de pește, șoimul călător, heretele de iarnă, pajura orientală, șerparul, uliul roșu mare, cocorașul, ploierul de munte, becața regală, pitică, mică, prundărașul roșu, becațina, mare, mică, sitarul.

unei specii de șes, ca și marile ape (mai puțin pentru păsări); rolul altitudinii într'o țară îl joacă altitudinea într'un continent — greutate de vieță pe care unele păsări o înving iarna prin migrații în ambele cazuri.

Când o specie este oprită în înaintarea sa, sau aria sa este dedublată în timpuri mai noi de evenimente recente, ea se transformă conform condițiilor locale de traiu (se adaptează) și se schimbă în varietăți și subspecii noi, locale, geografice, reduse numai la locul căruia s'au adaptat.

Carpații, Dunărea, Prutul, Nistrul, trebuie să ne atragă atenția în acest sens, și când zicem iepure, veveriță, mistreț, căprioară, cerb, cuc, dropie, vultur, etc., trebuie să fim foarte prudenți fiindcă poate fi vorba de forme noi, locale, caracteristice regiunilor respective de o parte și de alta a Carpaților, de o parte și de alta a Dunării, Nistrului sau Prutului.

Așadar înainte de a începe studiul repartiției diferitelor specii de păsări și mamifere din România, trebuie să știm precis dacă avem de a face cu formele tipice de animale, central-europene (cum este mai rar cazul la noi), sau cu niște forme locale, sau sudice, sau orientale.

Numirile populare ale animalelor, deși trebuie culese cu grije și cu sfințenie, servind mai ales pentru studii folcloristice, ele nu reprezintă faptul concret științific decât aproximativ: adesea un nume popular se referă la mai multe specii cu totul deosebite sau numai înrudite; de exemplu, numele *Dihor*, se dă pentru genuri și specii de animale cu totul deosebite ca formă, culoare și repartitie în țară.

Cunoașterea precisă a acestui lucru ca și a liniilor, epocilor de migrație a păsărilor și locurilor lor de poposire în România este de cea mai mare importanță științifică și practică — și până la înființarea de observatoare ornitologice și zoogeografice, vânătorii pot foarte bine colabora cu biuroul zoogeografic dela Direcția vânătoarei (București I, strada G. Cantacuzino No. 7), înființat în acest scop.

Ei vor nota aceste lucruri — iar speciile ce nu cunosc le vor trimite biuroului cari le poate da orice informațiuni în acest sens și recomanda cărți pentru cunoașterea (determinarea) și studiul acestora.

Căci este timpul ca vânătorul român să vrea să fie mai mult decât este: un intelectual capabil și prețios element social de promovare culturală a țării.

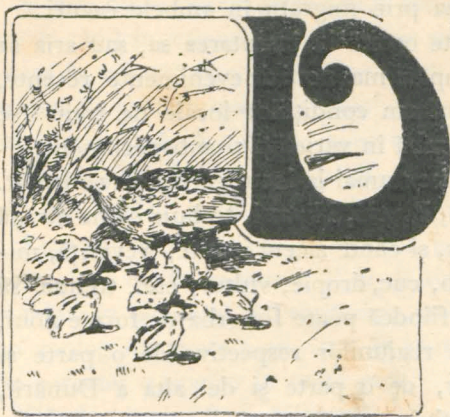
Deasemenea pentru centralizarea activității științifice vânătoarești, vânătorii cu publicații de acest gen și directorii de reviste de vânătoare ce au apărut sau vor apare în România sunt rugați să trimeată biuroului câte un exemplar pentru a li se face recenzia și pentru a fi consemnate în indexul bibliografic al vânătoarei în România, ce ne-am propus deasemenea a executa.

O INIȚIATIVĂ PREȚIOASĂ

Ivan Rampelt, subinspector de vânătoare

LEOARECE în « Revistă » se scrie foarte mult despre neajunsuri precum și despre planuri și propuneri referitoare la vânătoare, cred că-i necesar să refer, cu această ocaziune, și despre o muncă pozitivă.

Supravegherea defectuoasă a teritoriilor de vânătoare, ce se simte prin toată țara, a făcut ca în județul Târnava-Mare, în urma propunerii inspectorului județean de vânătoare, să se ia măsuri din partea asociațiilor vânătoarești și a arendașilor pentru a angaja și a susține, în comun, organe pentru ocrotirea vânătoarească. După modelul « vânătorilor publici » (Landjäger) cari funcționează în Germania, întrunirea acestor asociațiuni și arendași a luat hotărârea să se angajeze, cu cheltueala de Lei 80.000 anual, în mod provizoriu, un « paznic județean ». Acest paznic județean de vânătoare s'a pus la dispoziția inspectorului județean de vânătoare spre a se întrebuința în serviciul ocrotirii vânatului. Aceasta era o jertfă mare, mai cu seamă dacă se ia în considerare faptul că asociațiunile și arendașii aceștia, afară de suma aceasta, mai plătesc o arendă mare și că *cheltuesc în total suma de Lei 360.000 pentru paznicii particulari ai teritoriilor din județ.*

Cu toate acestea, suma necesară s'a strâns repede, plătindu-se câte 44 bani pentru hectarul teritoriului luat în arendă. La concursul publicat, s'au prezentat 34 de aspiranți, dintre cari Comisiunea instituită a ales pe un subofițer ieșit din serviciu, cu numele Gheorghe Schunn. Acesta a început activitatea sa la 1 Mai 1928. Dejà în ziua dintâiu a izbutit să anunțe 25 de proprietari, ai căror câini de curte alergau liberi pe câmp. Iar în prima lună aceste avizări s'au înmulțit într'atâta, încât ne-am văzut nevoiți a procura imprimare speciale, pentru ca munca paznicului județean să poată fi ușurată. Până la 1 Ianuarie 1929 el a anunțat judecătoriei mai mult de 1400 contravențiuni. Mai rămăsese un dezavantaj, anume că mulți proprietari făceau încercarea de a înșelă paznicul județean indicându-i nume false: acest rău a fost însă înlăturat, astfel că fiecare comună s'a obligat a pune la dispoziția paznicului județean câte un jurat priceput, cu care să viziteze ținutul. Afară de aceasta, procesele verbale luate de paznicul județean controlându-se de

către notarul comunal, erorile eventuale au fost îndreptate, iar declarațiunile date de către contravenienți s'au anexat dosarului judiciar.

Pedepsirea delictelor prin judecătorie, în general, se face destul de repede și conform prescripțiilor legii, însă pedepsele date (Lei 50 până Lei 200) se par a fi mici în comparație cu munca prestatată prin acest procedeu.

Un mare dezavantaj mai trebuie înlăturat: descoperitorului delictului de vânătoare i se cuvine, conform Art. 92 al legii jumătatea pedepselor date. Lichidarea însă la judecătoriile de ocol din județul Târnava-Mare (precum aflăm, conf. dispozițiilor Ministrului de Justiție) se face astfel că cei pedepsiți plătesc deocamdată suma întregă la percepția de Stat în favoarea « Fondului vânatului ». Până acuma nici paznicul județean, nici jandarmii, etc. n'au putut lua în primire jumătatea sumei de pedeapsă, ce li se cuvine ca unor descoperitori, conform legii. Rapoartele, intervențiunile personale și petițiile făcute la Onor. Minister au rămas până astăzi fără succes. Deaceia și cu această ocaziune, rugăm Direcțiunea de vânătoare în mod public să binevoască a forța înlăturarea acestei stări ilegale și a căuta ca descoperitorilor legali să li se plătească jumătatea sumei de pedeapsă din partea judecătoriei respective sau a receptorului imediat după vărsarea sumei de pedeapsă.

Efectul supravegherii regulate a districtului se arată clar scăzându-se contravențiunile, cari după 3—4 săptămâni s'au redus la un minimum.

Munca paznicului județean, însă nu s'a restrâns numai la constatarea delictelor vânătoarești. Paznicul județean a sprijinit deosebitele societăți de vânătoare și la înființarea țarcurilor de sare și nutreț, la otrăvirea lupilor, la pregătirea și ținerea bătailor de upi, etc. Totdeauna după încheierea serviciului în deosebitele districte ale unei societăți, paznicul jud. a predat inspectorului de vânătoare precum și președintelui acelei societăți câte un raport în scris asupra rezultatului obținut.

Vedem deci că această instituție s'a dovedit ca un mijloc prețios pentru menținerea ordinii vânătoarești și pentru ocrotirea vânatului. Angajarea « jandarmilor de vânătoare » — plănuită de Direcțiunea de vânătoare dejă pentru anul 1928 — va fi de mare folos pentru fiecare județ. Ea va da posibilitatea inspectoratelor de vânătoare să poată executa pe deplin supravegherea vânătoarei care e foarte necesară în interesul ocrotirii vânatului. Se înțelege dela sine, că angajarea acestor « paznici județeni » nu poate înlocui în nici un caz pe paznicii particulari, cari și în viitor vor fi sprijinul principal pentru paza și ocrotirea teritoriilor.

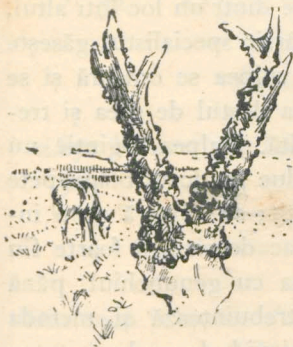

FERME PENTRU CREȘTEREA VULPILOR ARGINTII ÎN ROMÂNIA

de G. Lehrer

(URMARE)

VOIU ARĂTĂ, pentru încheierea acestui capitol ce anume instalații și accesorii ar mai fi necesare unei ferme de vulpi argintii și voiu începe cu turnul de pază (observatorul). El servește pentru a putea supraveghea vulpile în perioada de împerechere, gestațiune și creșterea puilor, pentru culegerea de date și

observațiuni interesante cu privire la creșterea lor, pentru a putea interveni imediat ce ar amenința un pericol etc. Acest observator trebuie construit în așa fel încât să fie destul de înalt pentru a cuprinde cu privirea, întreaga instalație, să aibă geamuri bine închise la cabina din vârf, care trebuie să fie încălzită iarna având o masă și un scaun. Toate observațiile făcute trebuie să fie trecute într'un registru. Observatorul va fi așezat dincolo de împrejmuire pentru a evita sgomotul și neliniștirea vulpilor; dacă însă trebuie neapărat instalat în centrul fermii, atunci drumul de trecere va fi mărginit de un gard viu care să împiedece vederea dacă nu și sgomotul, care în timpul împerecherii și gestațiunii trebuie complet evitat, prejudiciind în rău fecundarea și fătutul. Dacă avem electricitate, este bine să se instaleze pe stâlpi înalți în diferite puncte ale fermii lămpi puternice, care să se poată stinge atât din observator cât și din casa administrației.

În observator se poate instala o cameră unde seucid vulpile servind și la jupuire și întinderea blănurilor; tot acolo s'ar putea instala camera de dezinfectare a vaselor prin vaporii de apă supraîncălziți precum și bucătăria pentru prepararea hranei vulpilor. Foarte important este ca robinetul de apă să fie instalat în încăperea aceea. Se mai poate practica acolo și camera de scule.

Absolut necesar este instalarea unei ghețării pentru a putea hrăni vulpile și vara cu carne proaspătă.

Pentru fiecare îngrădire trebuie să se prevadă următoarele scule: 1 pereche saboți de lemn pe care îngrijitorul îi încalță când intră în despărțitura respectivă și îi scoate când iese pentru a nu duce prin intermediarul încălțămintelor sale paraziții dela un individ la altul. O mătură și o lopătică cu coadă lungă. Toate aceste scule se păstrează la ușe, în exteriorul îngrădirii de sârmă. Apoi vor fi tot pentru fiecare exemplar 2 vase pentru hrană construite ca cele de câini cu marginile resfrânte, care trebuie ținute totdeauna curate ținându-se în fiecare zi 10 minute într'o baie de aburi. În sfârșit trebuie o găleată pentru fiecare drum de trecere în care să se adune excrementele cum și toate murdăriile pentru a se transporta la un loc de ardere amenajat în exteriorul fermei.

Să avem în vedere dezinfectarea cât mai des a îngrădirilor

stropind pe jos și curățind bine, lucru foarte important pentru sănătatea vulpilor. Pentru aceasta se pot folosi îngrădirile duble foarte bine, putând face o rotație, ținând vulpea o lună numai în aceeași îngrădire. Timpul acesta de o lună servește la dezinfectarea și curățirea îngrădirii în care a stat întâiu. Capitolul acesta schițat în linii generale este terminat și voiu trece la hrană, care este de o importanță mare.

La hrănirea vulpilor trebuie observată cea mai mare curățenie a vaselor în care li se dă mâncarea, care la rândul ei trebuie să fie proaspătă și bună. Să se evite alimente care au stat mai mult de o oră la aer sau care au început să se strice. Trebuie cât mai multă variație în felul de hrană.

Hrana vulpilor se compune din 50% carne (rămășițe dela abator, carne de vacă, epuri de casă etc.), 25% făinoase (pâine, pesmeți, orez etc.), 25% lapte și fructe.

Vara însă, 25% carne, 25% lapte, 50% vegetale și pesmeți.

Când observăm că vulpea se îmbolnăvește de diaree atunci îi dăm numai carne proaspătă, crudă. Dacă din contra este constipată, i se dă lapte.

Deasemenea peștele proaspăt este o hrană foarte apreciată: dacă totuș suntem nevoiți să-l dăm sărat, trebuie ținut în apă 24 ore.

Când suntem în dubiu asupra calității hranei, atunci facem apel în ultima instanță la câinele nostru de vânatoare. Dacă 24 de ore după ce a mâncat nu prezintă nici o indispoziție, putem da hrana aceea și vulpilor.

Trebuie deasemenea să se știe că altfel se hrănește vulpea înainte de a fătă, și altfel după ce a fătat. Puii primesc deasemenea hrană care variază pe măsură ce cresc deci în raport cu vârsta. Nu este cazul să insist prea mult asupra modului cum se hrănesc vulpile, căci ar fi necesar să fac un tablou de mâncare pe săptămâni, care ar ocupa prea mult spațiu și cred că n'ar prea interesa pe cetitor.

Voiu trece deci la selecționarea și îngrijirea vulpilor pentru ca apoi să evidențiez rentabilitatea arătând pe cât se poate cu cifre și date culese din diferitele tratate ce mi-au servit de călăuză.

Vulpea fată începând dela vârsta de 9 luni după o sarcină de 52 zile, cam de 8—10 ori în tot timpul vieții ei. De obicei fată 4—5 pui, totuș numărul variază atât de mult încât poți avea surpriza a 3 pui sau chiar 9.

Trebuie vegheat ca în timpul împerecherii, și gestațiunii să nu se apropie de vulpi decât îngrijitorul cu care animalele sunt obișnuite, orice altă persoană sau miros străin, periclitează reușita progeniturii.

Alegerea unităților de prăsilă se face, având în vedere în special calitatea blănii, apoi vigoarea aninului. Vulpile care nu îndeplinesc aceste condițiuni seucid, vânzându-se blana. Se va avea în vedere, că este mai bună o vulpe de prăsilă dintr'un cuib cu toți puii buni, decât

o vulpe singură foarte bună dintr'un cuib cu pui răi. Când alegem unitățile de prăsilă nu trebuie să avem în vedere cerința modei din acel an, ci trebuie să alegem argintiul reprezentând diferite nuanțe.

Când vulpile sunt în călduri, perioadă care durează numai câteva zile, lăsăm deschis gangul de comunicație între îngrădirea masculului și a femeii, închizând însă oblonul cotețului pentru a nu permite intrarea animalelor în spațiul acela strâmt. Acelaș mascul se poate întrebuința, cu oarecare dificultate, pentru mai multe femele. Această dificultate constă în faptul că femela nu este obișnuită cu masculul și se nasc bătaii în care putem pierde exemplarul de prăsilă; dacă se poate înlătura acest desavantaj, atunci putem socoti și cu polygamia, deși nu se recomandă.

Dacă vulpile se împacă bine, le putem lăsa împreună până în momentul când vulpea fată, dar trebuie neapărat despărțiți atunci când începe hrănirea puilor, pentru că atunci cu siguranță se naște invidia pentru hrană, care poate avea urmări fatale.

Vulpea, în perioada de gestațiune trebuie hrănită cu multă grijă; să nu se constipe sau să-i provocăm diaree, indispoziții care au ca rezultat o febră pronunțată și dacă vor fătă în această perioadă, de obicei vulpea își mănâncă progenitura. Lucrul acesta nu însemnează însă să excludem pe viitor acest exemplar dela prăsilă, mai ales dacă este frumos; ci din contra vom observa pe viitor mai de aproape hrana ei în perioada de gestațiune, dându-i pește sărat, ficat, mațe, untură de pește. De mare importanță este într'o fermă, dacă perioada de împerechere începe la toate vulpile de prăsilă în acelaș timp. Deși pare cam curios, totuș s'a putut ajunge la acest rezultat, micșorând la $\frac{1}{2}$ rația de mâncare a vulpilor la începutul lunii Ianuarie câteva zile, dându-le din când în când în această perioadă carne și mai târziu pui de găină sau porumbei vii.

Către sfârșitul perioadei de gestațiune vulpea începe să-și smulgă părul depe burtă și dă naștere după cumam spus în a 51—52 a zi la 3—9 pui, care fac ochi după 14 zile. După 2 luni sunt îndepărtați dela mama lor. Li se dă începând deatunci hrana compusă din: lapte, legume și cereale fierte, pâine sau pesmeți, carne tocată și ouă. Cantitățile se măresc în fiecare lună, până când împlinesc 7 luni, i trând deaci înainte la acelaș regim cu vulpile bătrâne.

Dacă se întâmplă că o vulpe fată prea mulți pui, putem să-i luăm făcând să fie adoptați fie de o pisică, fie de o cățea. Să umblăm însă cu mare atenție, nedeschizând capacul cotețului, decât după 3—4 zile dela naștere.

Exemplele destinate pentru prăsilă nu trebuiesc îngrășate, din contra cele dela care vrem să luăm blana, trebuiesc supraalimentate începând din Septemvrie. Prin aceasta părul devine strălucitor. Mișcarea deasemenea este mult recomandată. În fermele moderne sunt suprafețe mari îngrădite în scopul acesta.

Dacă hrănim timp de 2 ani o vulpe, neapărat că valoarea și calitatea blănii crește. De obicei primul an de existență servește la prăsilă al doilea pentru blană.

Penru prinderea vulpii din cușcă, se întrebuințează un clește cu care o apucăm de gât. Acest clește trebuie să fie astfel construit încât să nu lezeze vulpea, nici să-i rupă firele de păr. După ce o ridicăm de ceafă în sus, apucăm cu mâna dreaptă coada sau picioarele dinapoi, astfel putem s'o examinăm și duce dintr'un loc într'altul, fără nici un pericol. Când în sfârșit specialistul găsește că blana este perfect desvoltată, vulpea se omoară și se jupoae. Această operație este și ea destul de grea și trebuiesc cunoștințe și practică multă. Vulpea argintie nu se ucide nici cu lovituri care produc pe dosul blănii pete care o devalorizează nici prin cuțit; se omoară cu o injecție de strihnină făcută cu un ac de siringă foarte fin și bine ascuțit sau presând inima cu genunchiul, până când vulpea moare. Se mai întrebuințează și metoda asfrierii cu acid carbonic sau bioxid de carbon, totuș prin sistemul acesta, vulpea se chinuște prea mult. O jumătate de oră după ce am ucis vulpea, trebuie jupuită cu cea mai mare precauțiune de către un specialist.

Detaliile nu interesează atât de mult, procedeul fiind aproape acelaș ca la vulpea noastră comună.

Blana odată jupuită, se întinde pe o scândură cu părul înăuntru, apoi se rade carnea sau piețile care mai rămân, cu ajutorul unui cuțit bine ascuțit. Operația aceasta însă necesită o atențiune deosebită. Apoi blana se usucă la aer fie lângă sobă, fie la soare. După câteva zile se întinde din nou blana cu părul în sus uscând-o și în poziția aceasta câteva zile apoi se întoarce din nou pe dos și după ce s'a uscat, o frământăm bine cu mâinile, o scuturăm, o periem îndepărtând corpurile străine și murdăria, astfel blana este gata pentru vânzare.

Ultima chestiune asupra căreia vreau să mai spun ceva este prețul și calitatea blănurilor de vulpi argintii, comercializarea și rentabilitatea crescătorilor.

Pentru completă edificare voiu redă un tablou care arată după ce norme sunt cotate vulpile la expozițiile din America. Se socotesc 100 de puncte repartizate după cum urmează:

Pentru mărime	10	Puncte
» formele corpului	5	»
» spicul părului	25	»
» colorarea blănii.	20	»
» părul lănos	15	»
» coada	5	»
» asprimea blănii	20	»

La aceasta se mai adaugă neapărat subaprecieri cu privire la lungimea spicului în diferitele părți ale corpului și la desimea lui, cotate cu 3—5 puncte.

Așadar 85 din cele 100 de puncte privesc calitatea blănii respectiv a părului, pe când restul, detalii de o importanță mai mică. Nu se poate trece însă peste o medie minimă de 1,30 lungime pentru o vulpe matură.

Prețul la blănuri este foarte variat și depinde foarte mult de calitate. Voiu redă un tablou de prețuri dela bursa de blănuri din New-York și Londra din 1926:

Bursa din New-York

1454	blănuri vândute între	3 și 95	dolari
2791	»	»	100—195 »
325	»	»	200—295 »
32	»	»	300—520 »

Bursa din Londra

2.871	blănuri vândute între	1,21 și 97	dolari
909	»	»	101,85 și 198,85 »
93	»	»	203,70 și 291,— »
9	»	»	300,70 și 485,— »

Din 1926 prețurile s'au urcat mereu și în special anul acesta și anul trecut s'au vândut blănurile pe sume foarte ridicate.

Societăți care dispun de capitaluri însemnate înființează mereu ferme de vulpi argintii plătind procente mari acționarilor. Am auzit că la noi în jurul Brașovului s'a început cu oarecare timiditate o fermă pentru creșterea vulpilor argintii cu 6 perechi unități de prăsilă. Aud însă că acei care conduc ferma au intențiunea să împerecheze vulpile argintii cu vulpea noastră comună din Carpați. Sunt foarte curios ce rezultate vor obține?

Crescătorii din alte țări afirmă că în 6 ani, dela 2 perechi de vulpi argintii se pot obține 188 perechi, dacă nu se vinde în tot acest interval nici o blană și se păstrează toate vulpile pentru prăsilă.

Având în vedere toate cifrele și experiențele, redau mai jos un tablou de capitalul ce se investește într'o asemenea fermă, cheltuelile anuale cu personal, hrana vulpilor, dobânzi, etc.; cum și veniturile progresive, limitând numărul vulpilor la 100. Tabloul acesta are în vedere 10 ani și o dobândă de 20% asupra capitalului investit. În calcularea acestor cifre am avut în vedere absolut toate elementele, cheltueli neprevăzute, mortalitate, boale, instalații de lumină și captare a apei, etc. Am socotit prim capital de investițiune suma de lei 4.951.000 sumă care se mărește treptat până la al 5-lea an, când încep beneficiile. În anul al 8-lea nu mai necesită ferma decât un capital de întreținere și administrație fix, în sumă de 2.316.000 lei care nu reprezintă nimic, față de beneficiile enorme care se realizează, de pildă în anul al 10-lea Lei 21.464.102 beneficiu net.

Am socotit deasemenea prețul de cumpărare a vulpilor cu lei 200.000 bucata așa cum sunt oferite astăzi de fermele din Germania, iar prețul de vânzare care produce beneficiul fermei românești, l-am socotit pentru o piesă lei 100.000 adică 50% mai efitin. Se înțelege că piesele se vând la prețul acesta în viață. Mai adaug că

am făcut acest calcul pornind dela 2 perechi de vulpi și oprindu-mă la 50 de perechi. Reproducția am socotit-o cu un coeficient mediu de 1,5. În urma acestor detalii care vor lămuri pe cetitor, cred că cifrele mai jos arătate vor fi edificatoare.

VENITURI ȘI CHELTUELI LA FERMA DE VULPI

Anul	Vulpi în Ianuarie	Cheltueli	Beneficiu net
		Lei	Lei
I	4	4.951.000	—
II	10	5.830.320	—
III	20	5.603.032	—
IV	35	6.012.661	—
V	62	6.037.875	—
VI	80	3.765.120	124.379
VII	100	2.191.603	3.739.000
VIII	100	2.316.000	9.984.960
IX	100	2.316.000	15.202.752
X	100	2.316.000	21.464.102

Prin urmare capitalul cel mai mare cheltuit este în anul al V-lea deaci înainte se realizează beneficii atât de mari, încât beneficiul net, la care se adaugă dobânda respectivă progresează surprinzător de repede. Dacă totuș am acordă cifrelor calculate de mine cu rigurozitate, neîncredere, cred că reprezintă o sumă destul de frumoasă, chiar $\frac{1}{2}$ din beneficiul net al anului X.

Nu vreau să conving pe nimenea să se apuce deasemenea crescătorii, pentru că poate avea deziluzii crude și poate ajunge la concluzia evreului negustor de porci, care a lăsat urmașilor săi cu limba de moarte sub forma devizei « niciodată negoț cu marfă vie ». Evreul acela a văzut afacerea sub prisma negustorului și nu sub cea a vânătorului. Dacă lipsește dragostea, legătura sufletească, care nu se poate naște decât la vânător față de aceste purtătoare de blană scumpă, atunci sfătuiesc pe financiarul care nu este și vânător, să se lipsească, va avea cu siguranță deziluzii!

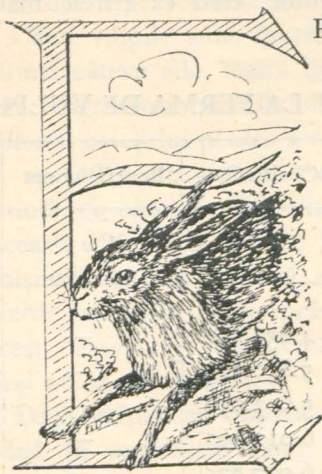
Vânătorul însă, care va coborî din observatorul așezat la poarta fermei lui, îndreptându-se îngrijorat spre îngrădirea No. 8 unde a văzut puilul de vulpe cel mic bătut de frații lui mai viguroși, și-l va lua ca pe un copil în brațe mângâindu-l, și-l va așeză apoi într'un coteț special cu hrana cea mai aleasă; acela, fiți siguri domnilor, deși nu se va gândi la beneficiile materiale ce vor veni, le va avea, cred chiar mai frumoase decât ne'am așteptă.

PE BALTĂ, LA VÂNĂTOARE DE PELICANI

de Valerian Petrescu

RAM ferm hotărît să pun capăt pentru câteva zile peregrinărilor mele pe baltă și să-mi mai viu în fire deatâta oboseală și trudă risipită din belșug prin luminișurile stufărișului, unde oșe întregi în săptămâni de-a rândul stam la pândă, fie în barcă, fie uneori intrat în apă până la brâu, pentru a împușca corcodei, cari îmi ofereau acum în timpul primăverii, numai ei, prilejul

de a executa asupra vânatului un tir apreciabil de cartușe. Hotărîrea mea de a renunța la aceste evadări din ritmul prozaic al cotidianului, mai eră sugerată și de unele insuccese ale pasajului; păsările îmi descoperiseră locurile de pândă și nu-și mai făceau apariția în apropierea și paralel cu bordura stufului, ci mai toate se iveau pe la mijlocul apei, lăsându-se călătoare în voia valurilor sau lenevind plutitoare cu pânțele albe la soare.

Impunându-mi această renunțare, uitam însă că în ajun pornisem investigațiunii în balta de vis-à-vis asupra rostului aripateilor de acolo, prin unul din tovarășii mei de vânătoare, prin Amet barcagiul, care tocmai venea să-mi aducă o veste din cele mai plăcute, că la Saltava se află încă de câteva zile, după spusele lipovenilor dela chirhana, un cârd numeros de «baboș» cari în fiecare dimineață făceau naveta pe baltă, iar după amiază dormeau grămadă pe iarbă fără a se feri de bărcile pescarilor.

Nu am putut rezistă ispitei și admirând zelul lui Amet care în realitate eră traducerea în fapt a aceleiaș pasiuni ce ne predomină pe amândoi, am luat binoclul și însoțit de el am urcat canaraua din dreapta Hârșovei, spre a cercetă cuprinsul bălții, oprindu-ne în punctul cel mai proeminent. De aici, se desfășură înaintea ochilor toată întinderea apei revărsată până la poalele sălcii cari marchează cursul potolit al Borcei. Dintr'untâiu nu am putut distinge altceva nimic, prin lentila acestui apropiator de distanțe, decât pâlcuri de sălcii risipite ici, colo și coloratura de clorofilă a țipirigului și a ierburilor cari țineau balta pe o porțiune din marginea apuseană. Potrivind binoclul spre un buchet de sălcii pe care-l neglijam fiindcă se găsiă în centrul geometric al bălții, nu mică mi-a fost surprinderea când am observat la stânga lui, la o depărtare oarecare, un șirag de puncte albe cari foiau în toate direcțiile, aglomerându-se ca un roi de furnici spre partea unde pluta și celelalte ierburi începeau să fie mai rare.

— Ei, Amet, dincolo peste Dunăre, — au dreptate lipovenii, — se află vânat nu jucărie, dar nu-l vom putea dovedi decât cu carabina și apoi nici așa nu va fi chip,

dacă nu vom recurge la vreun vicleșug spre a-l abate în calea glonțului nostru. Amet care nu putuse distinge nimic dincolo cu ochii liberi și care nu eră edificat de fel asupra locului unde se aflau cei câțiva zeci de pelicani, se grăbi a-mi descrie planul pe care-l vom întrebuița pentru atingerea scopului, adăugând că dacă va fi nevoie, el va fi gata să se arunce și în apă, numai să nu se întâmple cumva să nu împușcăm vreunul, căci ar fi păcat și ar râde de noi și lipovenii dela chirhană.

— Ai dreptate, Amet. Ceeace nu pricepi tu și nu-ți poți explica, e de ce nu cad la pământ toate sălbătaciunile în cari tragem noi. Și evident că dacă ar cădea, ar însemna ca și în vârșa pescarului cu barbă să între tot peștele din apă; dar după cum ai constatat adeseori, ai văzut că atunci când noi nu ne mai găsim treabă pe baltă, mai căutăm și vârșele lui Antrop și uneori nu aflăm în ele nici măcar câte un ghiborț. Deaceea nu ne privește pe niciunul despre ce va spune celălalt, ci va trebui să ne îngrijim să facem tot ce ne va sta în putință, să nu scăpăm ocazia de a ucide vreo babiță. Nu știu dacă turcul m'a priceput, dar uitându-mă la el, am cetit pe fața sa aceeaș blândețe și docilitate pe care o întâlneam în ochii lui Madgear, când îl trăgeam de lanț și mă încruntam la el.

Pe după ostrovul cu sălcii al lui Assan-Bey, soarele coboră în acest timp spre asfințit, roșu, superb, aureolând cu raze de purpură nouri alburii cari iluminau peisagiul. La picioarele noastre, Dunărea își precipită apele în dreptul canaralei Belgiugului, într'un șivoi de anafor repede și sinuos ce se deplasă cu amplitudini de spiroală, stilcindu-se de piciorul masiv al calcarului jurasic ce avansează ostentativ în apă. Multor incorijibili luntrași cărora li se rup hujbele sau câte un strapazan când trec prin apropierea acestui anofor, li se întâmplă să fie luați de curent și răsuciți împrejur, până ce barca se sfărâmă de camara, scăpând doar cu vieața dacă știu să înnoate.

Nici vorbă, nu mai eră vreme de trecut dincolo. De comun acord cu Amet, am hotărît ca a doua zi când Aurora va fi gata să ia locul luceafărului de ziuă, în pauza zorilor, să ne aflăm la malul Dunării și luând barca noastră vânătoarească dela Marișica, să ne repezim la Saltava. Fără îndoială, rendez-vous-ul eră precizat în toate amănunțele: oră fixă, pregătirile dubei puse la punct, idem și cele eventuale dejunului, despre cari trebuiau să fie preveniți de îndată Velicu bucătarul și Moldoveanu, crășmarul.

M'am despărțit de Amet obsedat de lipsa mea de statornicie, de contrarietatea la care dădeau naștere cele două hotărîri luate. Prima rezoluție de a mă abandona odihnei pentru câteva zile, aparține de sigur voinței raționale, iar cea de a doua, pasiunii neînfrânate. Și din conflictul acestor două atribute psihice, simțeam că cea din urmă va ieși învingătoare. Eram robit vânătoarei și pace, după cum Sylvestre Bonnard al lui Anatole France eră robit dorinței de a posedă manuscriptul

legendelor sfinților Ferréol, Ferrution, Germain, Vincent și Droctovée de Jacques de Voragine sau prințul Trépof colecțiunii universale de cutii de chibrituri.

* * *

Mai înainte de a veni Amet, eu am sosit la locul de întâlnire. Eră de dimineață tare și nici zorile nu se ivise, când am coborât canaraua din fața bisericii în cântecul cocoșilor din suburbia Vroaș, îndreptându-mă spre Dunăre. Barca priponită la mal, împreună cu celelalte ale pescarilor.

La ora aceasta, nu se simțea pe aici nici țipenie de om. Liniștea nu eră tulburată decât de pașii mei, cari, în mersul lor legănat și indecis, îmi proiectau o siluetă scundă, neverosimilă. Luna își profilase în deajuns pe imensitatea bolții albastrii țintuită în cuie de aur discul său luminos și solemn, continuând încă a și-l reflecta în undele călătoare ale apei.

Apropiindu-mă de casa Marișicăi cu gândurile împrăștiate vânatului de pe baltă, deodată avusei o tresărire de spaimă ne mai pomenită, la lătratul inopinat al unui cotei de după zaplazul de ostreți. După înfățișarea sa caraghioasă se putea vedea cât de colo că eră legat lângă poartă numai ca să vestească gazdei sosirea sau plecarea vreunei bărci pe Dunăre. «Ptiu, javră păcătoasă», îi adresai eu o imprecuație de ciudă, deși în emoția mare care mă cuprinsese i-ași fi trântit mult mai satisfăcut un foc de poșuri în cap, de ar fi rămas locului ca trăznit. Mânia mea nu a durat decât o clipă, fiindcă ne-am făcut îndată prieteni amândoi. Coteiul a încetat să mai latre după ce deschisese gura zadarnic de câteva ori, manifestându-mi o grațioasă simpatie, dând din coadă și gudurându-se cu funia de tei de gât de par'că eu i-ași fi fost stăpânul.

Amet nu mai venea. Ca să-mi fac de lucru, am început să inspectez barca. Toate scândurile erau la locul lor, complete nu lipsia nici măcar ispolul care se află, undeva, ascuns în chiscul dubei. Din acest punct de vedere, nu-i puteam face amicului meu niciun reproș. Întârzierea lui mă nemulțumea într-o măsură, dar fiindcă luă proporții nebănuite, mi-am dat seama că venisem prea din vreme la vad. Prin urmare, supărarea mea pe el eră nejustificată.

Din josul Dunărei o adiere călduță de vânt primăvăratric pînse a se abate din cale și a se risipi prin ungherele dubelor, cari se cârmiră de coaste proptindu-se dealungul malului. Pe aripele brizei parveneau până la mine, notele prelungi ale unui cântec inedit de baltă, rostit, cine știe, în tăcerea nopții de vreun pescar care mergea undeva cu duba încărcată de crile și de setci, de plute și de car-

mace. Seninătatea glasului fârtat îmi sugeră motive de mitologie, auzeam par'că aveau în mediul acesta pregnant al eglogelor virgiliene, fluerul rustic al solitarului Pan cântând de zor nimfelor ce-și făceau aparițiuni vapoaze din spuma apelor și se abstractizau fantasmagoric în depărtări de valuri și de abis. De bună seamă, într'un asemenea răstimp trebuie să fi surprins iscusitul și neobositul vânător Acteon, fiul lui Aristeus și nepot al lui Cadmos, pe Diana la baie în toată goliciunea, — fapt care a atras după sine mânia zeiței, metamorfozându-l în cerb sortit să cadă victimă propriilor săi câini de vânătoare.

Lăsându-mă pradă acestor iluzii mitice, nu am putut prinde de veste, nici când geana orizontului a început să se voaleze spre răsărit și nici când a sosit Amet. Când m'am trezit din somn, ne aflam dincolo la chirhanaua lui Păuculescu, unde nu se află decât un singur om care supravegheă leasa, ceilalți fiind împrăstiați pe baltă după treburile lor pescărești. Luând informațiile cari ne interesau asupra pelicanilor, trebui firește să mai mergem o distanță bunicică pe Soltava, cu toată greutatea pe care o avurăm de întâmpinat din cauza curentului rapid al apei.

Nici nu prinsese să se înalțe soarele deasupra sălciiilor pe liziera cărora pluteam, când am și cotit la dreapta pe privolul Robului întrând deodată în baltă, care ne făcu surpriza să constatăm că la o mică depărtare de noi se află un cârd apreciabil de găște sălbatice. Dacă am fi cârmit barca și ne-am fi apropiat de ele, poate că am fi împușcat vreo câteva, dar un foc de pușcă slobozit pe limpeziș ar fi stricat tot rostul vânatului pe unde s'ar fi aflat el, de aceea am povățuit pe Amet să nu ne abatem din cale și să mergem înainte lăsând găștele în plata Domnului.

Din câteva vâslituri de băbăici, ne trezirăm în apropierea pâlcului de sălcii din centrul bălții, când furăm întâmpinați de o dubă în care se află un lipovean gârbov și roșu la față de-i crăpau obraji. Barba lui cărunță și mare închipuia o figură biblică, — reminiscență memorială a unui sfânt grosolan văzut undeva, în interiorul pictural al vreunei biserici de țară. Barca îi eră plină de vârși și de pește. Și, pe deasupra, în chiscul dubei se află aruncată o sălbătăciune care nu putea fi luată în seamă printre atâtea unelte de vânat pește, decât datorită pliscului său enorm, care înfățișă și da expresie stranie cadavrului unei babițe cenușii. Fusesse lovită cu un gheonder, care-i străpunsese spatele tocmai în momentul când se căznea să înghită un crap de câteva kilograme. Lăcomia peste măsură i-a fost fatală, dând puțință lipoveanului s'o ucidă cu câteva lovituri. (Va urma).

NEDUMERIRI CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA CHINOLOGIEI ROMÂNEȘTI

de Alex. Andrei

SCRISOARE DESCHISĂ D-LUI ÖTVÖS BALÁZS

Prea stimată Prietene!

U este de natură particulară obiectul scrisorii mele și faptul că am considerat, că a lua o atitudine precisă în cauza organizării chynologiei românești, nu se poate lua decât drept chestiune publică, m'a determinat să-ți adresez această scrisoare deschisă.

Intr'adevăr faptul, că în No. 2/1929 al revistei «Vadászujság» (Gazeta Vânătorilor) din Târgul-Mureș ai dat publicității un apel, în calitatea ta de vicepreședinte al «Societății Regnicolare pentru Prăsirea Căinilor de poliție, pază și alte rase» din Timișoara, cerând ca Societățile, ce au drept scop prăsirea căinilor de pur sânge, să declare, dacă voiesc să colaboreze cu această societate regnicolară sau nu, este dovadă că în calitatea ta de chynolog ai luat o atitudine bine determinată cu privire la organizarea chynologiei românești. Și găsesc aceasta cu atât mai mult, cu cât apelul, ce faci, pornește în urma constatării, ce ai făcut că «împrejurările actuale nu se pot menține mai departe, pentru că ele nu promovează interesele chynologiei, ci din contra le stânjănesc».

Sunt nedumerit. Și mă miră faptul, că tu, căruia — în mod obiectiv privind lucrurile — chynologia românească îți recunoaște pe deplin aportul dat în cadrele «Reuniunii Regnicolare a Prășitorilor de Căini» (R. R. P. C.) din Cluj, uiți — dar cred că numai pentru moment — că R. R. P. C. este o asociație chynologică, care întrunește în mod satisfăcător condițiunile, ce crezi că o «viitoare» «centrală» sau uniune chynologică va trebui să satisfacă. Deasemenea nu cunosc motivele, cari te-au determinat să declari, că împrejurările actuale în organizarea chynologiei noastre strică intereselor chynologiei românești și cari te-au determinat să faci, declarația aceasta, afară din cadrele acelei reuniuni, care are la activul său — trecând cu vederea eventualele lipsuri ale începutului — un trecut foarte bogat în rezultate efective, la cari ai contribuit și tu în bună parte.

Nu găsesc rostul unui apel — nici chiar în acest caz al tău — cu scopul de a determina o colaborare unitară a tuturor asociațiilor chynologice din țară, dacă

acel apel nu pornește din partea acelei reuniuni cu caracter central, care are deja o organizație bine determinată și care poate arăta rezultate materiale pe terenul chynologic. O ști prea bine că singur R. R. P. C. satisface acestor condițiuni. Mă mir că ai găsit nevoia unui matricol de origine al căinilor de rasă din țară, când prea bine știi, că nu un câine ieșit din canisa ta «Siculia» e înregistrat în M. R. C. (Matricolul Român al Căinilor).

Aveți nevoia unei colaborări a tuturor societăților canine. Cine nu recunoaște această necesitate? S'a făcut poate vinovată R. R. P. C. pentru faptul respingerii vreunei oferte de colaborare? Eu nu cred! Din contra, cunosc foarte bine tratativele, cari au avut loc între R. R. P. C. și celelalte asociații canine din țară, pentru colaborare și știu prea bine, că nu R. R. P. C. poate fi făcută vinovată în cazurile unde nu s'a putut ajunge la acord.

Societățile din Târgul-Mureș și Arad s'au afiliat la R. R. P. C. Foarte bine. Au corespuns deci și spiritului apelului ce ai făcut. Nu și-a dat colaborarea sub nici o formă Societatea din Timișoara, a cărei vicepreședinte ai fost ales. Mă rog! Societatea și-a avut probabil motivele ei pentru a rămâne independentă! La fel cred, că își vor avea motivele lor și acele asociații canine din țară, cari preferă să-și mențină o organizație a lor independentă. Aceasta nu dovedește însă constatarea ce faci, că «societățile canine urmăresc cu invidie și gelozie activitatea altor societăți, rezultând deaci astfel de neînțelegeri, cari nu sunt tocmai potrivite, ca să recruteze pe amatorii neregimentați încă în societăți». Se cunosc rezultatele expozițiilor S. I. R. C. din București, la obținerea cărora R. R. P. C. a contribuit cu toată demnitatea.

Cunoști foarte bine organizația R. R. P. C. din Cluj. Are toate secțiunile, care se ocupă cu toate rasele de căini. Fiecare secțiune își are conducătorul ei specialist. La fel cum ceri tu în apelul tău. Are registru matricol, care funcționează în condițiuni bune.

Excepția, ce faci, că sunt plângeri, că societățile ce se ocupă cu căini de vânătoare, dau prea multă atențiune foxterierilor în dauna altor rase de căini, sau invers, se poate elimina foarte bine prin afiliere la R. R. P. C.

Găsesc deci, că nu are loc apelul tău atâta vreme cât «centrala» există, cu toate cerințele momentane ale organizației chynologice din țară.

Invers înțelegeam foarte bine.

Apelul trebuie să fie făcut în favorul R. R. P. C. care este — dacă după anul înființării ei, nu chiar cea mai veche — dar în urma organizației ei și pe baza rezultatelor obținute de ea, cea mai indicată, ca să facă acest

apel, chiar și societății al cărei vicepreședinte ești și atunci — foarte bine ai zis — făcă-și fiecare singur imputarea, dacă în detrimentul comunității — cu scopuri sau pentru ambiții egoiste — nu ajută, ci creează neajunsuri scopurilor generale chynologice ale acesteia.

În acest sens vreau să înțeleg apelul tău și te rog, ca pentru aceleași motive de altruism să dai lămuririle ne-

cesare Societății din Timișoara, convingând-o de adevărul și de necesitatea realizării, acelor principii de organizare, pe cari le-ai arătat în apelul tău. Nu este chestiune de ambiție, e vorba numai de o stare de fapt și de un drept câștigat prin muncă pozitivă ce pledează pentru colaborarea tuturor societăților canine cu « Reuniunea Regnicolară a Prăsirilor de Câini » cu sediul în Cluj.

MALADIILE MAI FRECVENTE ALE CÂINILOR

de Dr. A. Păunescu, Pitești

CAPITOLUL pe care îl expun în paginile ce vor urma, nu va cuprinde poate, lucruri prea noi pentru mulți din camarazii vânători, ba din contră se vor găsi destui cari să mă completeze. Cred că se găsesc medici veteri-

nari, cetitori ai Revistei noastre, a căror competență în domeniul acesta de patologie canină e de necontestat. Deoarece însă, nu s'a ivit nici unul care să ne facă onoarea cu o descriere mai amănunțită ad hoc, m'am apucat eu, doctor de oameni, să scriu aceste rânduri, fiindcă iubesc câinele de vânătoare, în special — și lui îi închin acest capitol —, mai mult decât pe om, cu speranța că poate voi veni în ajutor multora din acești credincioși și nedespărțiți tovarăși ai noștrii, punând la dispoziția stăpânilor lor câteva elementare cunoștințe de patologie și terapeutică practică.

N'am pretențiunea a fi original, ceeace, dealtfel ar fi foarte greu. Rândurile ce urmează vor cuprinde lucruri culese de ici, de colo, din experiență, din discuțiunile cu colegii veterinari și din interesanta enciclopedie franceză: «La chasse moderne» după care, dealtfel m'am orientat în tot cursul acestui mic studiu. Deci cui îi place și știe să cetească franzuțește, nu mă voi supăra dacă va arunca articolul meu.

Dela d-nii medici veterinari, însă, cer să mă completeze.

I. MALADIILE CÂINILOR TINERI

Mortalitatea căteilor de curând născuți, în afară de orice altă cauză, stă în raport direct cu constituția și sta-

rea (anatomo-fiziologia) congenitală. *Mizeria fiziologică a mamei în timpul gestației, lipsa de lapte și viermii intestinali* pot fi socotite drept cele mai frecvente cauze de mortalitate a nouilor născuți.

Slăbiciunea și anemia congenitală a căteilor o preîntâmpinăm supunând pe mamă în timpul gestației, la o alimentație substanțială cu baza de carne și lapte, pe care o vom continua și în timpul lactației.

În ceeace privește lipsa laptelui, nu vom putea altfel veni în ajutorul micuților, decât dându-le o doică, dacă e posibil, sau hrănindu-i cu lapte de vacă, la biberon. Dealtfel căteii învață foarte de timpuriu să mănânce lapte.

Se înțelege că e vorba de cazurile în cari lipsa laptelui la mamă e rezultatul unui viciu anatomic al ugerului, unei stări fiziologice anormale sau unei boale acute care survine în primele zile ale lactației și care aduce suprimarea bruscă a laptelui. În acest din urmă caz e chiar necesar a îndepărta căteii de mamă, de multeori poate chiar definitiv.

Cât despre viermii intestinali, chestiunea merită o descriere deosebită.

Viermii intestinali sunt într'adevăr, cea mai frecventă cauză de mortalitate la căței. S'au văzut cazuri de căței morți la 2—3 săptămâni, atunci când nu înghițiseră altă mâncare sau băutură decât laptele mamei, după cum s'au văzut deasemenea câini tineri de 7—8 luni morți de viermi intestinali.

În primele cazuri contaminarea (infestația) se face prin sugere, din părul mamei — doică, pe care păr stau lipite mii de ouă microscopice de-ale paraziților, deobicei speța *Ascarizilor*. Aceste ouă se lipesc de păr, când căteaua, culcându-se pe poale din coteț, sfărâmă femelele viermilor, femele ce ies din anusul ei și sunt pline cu aceste ouă. La origină deci, cauza e mama, sau mai bine zis, suntem noi. Deaceea e bine să întreținem o desăvârșită igienă a cotețului, schimbând des stratul, iar căteaua deasemenea, va fi obiectul unei deosebite griji în ceeace privește curățenia pielii și părului, mai ales când bănuim că în tubul ei digestiv s'ar afla vreun fel de parazit.

Căteii cu viermi intestinale sunt slabi, nu se dezvoltă, au pântecul mare și coloana vertebrală ușor arcuită. N'au poftă de mâncare, au nasul uscat, dese vărsături și nu sunt rari cazurile când în lichidul vomitat găsim viermi; eliminarea lor prin gură sau anus e un indiciu că sunt destul de numeroși. Moartea survine prin slăbiciune provocată de denutriția extremă a cățelului sau poate surveni subit, când paraziții, perforând pereții tubului digestiv, dau naștere la fenomene de peritonită acută sau hemoragie internă. Când s'a întâmplat să ne moară un cățel pe neașteptate e bine să-i facem autopsia și dacă găsim paraziți în tubul lui digestiv, putem fi siguri că și ceilalți frați ai lui au destui.

Imediat vom administra acestora un vârf de cuțit de Santotnină într'o bucăciță de unt proaspăt, continuând cu această doză până la înțărare, la fiecare 3 zile odată și la fiecare săptămână odată, până la 7—8 luni.

E un tratament și curativ și preventiv.

Jigodia este o afecțiune a vârstei mai înaintate, care atinge mai ales căteii supuși la un regim puțin rațional.

Contagiozitatea extremă a acestei boale însă, a făcut pe cercetători să se gândească încă de mult dacă n'ar fi datorită unui microb sau parazit. Toate investigațiile în această direcție însă, au rămas infructuoase și astăzi întreg complexul de fenomene morbide al jigodiei se atribuie unui virus filtrabil, analog cu agentul cauzal al variolei de ex. la om.

S'au observat adevărate epidemii de jigodie izbucnite în unele localități după cum se pot vedea și cazuri sporadice, de obicei ușoare și cari trec fără complicații sau urmări grave. Tocmai aceste cazuri izolate au făcut pe unii să creadă că ar fi datorită unui regim nesupravegheat și mai ales unui regim vegetal. «Câinele e carnivor, zic ei, dați-i carne imediat după înțărare». Adevărul mi se pare c'ar fi altul: Căteii hrăniți cu vegetale sunt de obicei de o constituție debilă și ei formează «*locus minoris resistentiae*» pentru virusul acestei afecțiuni.

În general, jigodia este boala vârstei cuprinsă între 4—8 luni, izbucnind de obicei fără simptome premonitoare prea alarmante.

De obicei, cu câteva zile înainte de debutul franc al boalei, observăm că nasul cățelului e uscat și cald. Alteori o ușoară tuse ca și când cățelul ar fi înecat cu un corp tare, ne atrage atențiunea. Nu trece mult timp și din nas mai întâiu, apoi și din ochi se pornește o scurgere mucoasă sau puțin purulentă, tusea devine mai jenantă, o diaree caracteristică, rebelă la tratament își face apariția și cățelul slăbește văzând cu ochii. Starea aceasta durează mai mult sau mai puțin după rezistența terenului pe care s'a grefat virusul, pentru ca apoi să apară una din cele două frecvente și omoritoare complicații: fie *forma pulmonară*, fie cea *cerebrală* sau *meningitică*. Nici una, nici alta nu cruță.

Forma pulmonară îmbracă aspectul unei congestii cu sufocație și moarte prin asfixie.

Cea cerebrală dă agitație, turburări nervoase generale, apoi prostație, comă și moarte.

În tot cursul maladiei, însă dela primele simptome, cățelul e trist, nu se mai joacă, n'are poftă de mâncare și lăncezește într'un somn continuu din care nu se deșteaptă decât ca să-și schimbe locul.

De remarcat este că în cursul jigodiei apar pe pânțele și la cutele pielei mai ales, o erupție veziculoasă care zemuește apoi și se întinde cu aspectul unei eczeme, pe tot corpul. Când această erupție apare putem, după unele păreri, să facem un pronostic favorabil.

Ca profilaxie: Să ținem căteii voinici, hrăniți cu carne și lapte, ferindu-i de contactul cu câini străini. Nu regimul exclusiv carnat fortifică pe cățel, ci un regim mixt (câinele e mai mult omnivor) în care să predominie însă carnea. Preventiv vom administra căteilor la 3 zile odată câte o lingură de untură de pește, până la 4 luni iar dela această vârstă înainte, numai odată pe săptămână.

Când primele simptome și-au făcut apariția, ca tratament de atac, o injecție intravenoasă cu *Neosalvarsan*, doza I (0,15 gr.) e de un efect miraculos. Deseori e suficientă numai această injecție pentru ca tânărul nostru pacient să-și recapete buna dispoziție. Când avem însă deaface cu forme mai rebele, nu ne vom mulțumi numai cu atât. Vom pensula zilnic de 2—3 ori nasul și interiorul nărilor câinelui cu ulei de vaselină gomenolat-mentholat, căci de cele mai multe ori, când n'am supravegheat nasul câinelui, chiar dacă scapă de jigodie, e pierdut pentru totdeauna sau cel puțin inutilizabil, organul lui olfactiv fiind aproape distrus.

Vom administra cățelului 3—6 pilule pe zi, după vârstă și talie din:

Salol . . . . . 3 gr.
 Quinquină pulverizată . . . . . 3 »
 Excipient q. s. pentru o pilulă
 As. No. 60.

Dacă e vorba de o formă în care diarea predomină pilulele de mai sus vor conține:

Naftol β . . . . . 2 gr.
 Salicilat de bismut . . . . . 3 »

Complicațiile pulmonare le vom combate prin cataplasmă de mustar, aplicată pe ambele părți ale pieptului.

Erupția după piele o tratăm prin ușoare loțiuni cu soluția «*Alibourg*» pe care o găsim la orice farmacie, gata de întrebuițare.

În mod general, când avem deaface cu o formă ușoară a maladiei, fenomenele morbide cedează primului nostru atac. Formele grave însă, duc, fatal, dacă nu la moarte cel puțin la pierderea mirosului, consecință tot așa de neplăcută ca și moartea animalului. (Va urma)

REGULAMENTUL PENTRU EXAMINAREA CÂINILOR DE VÂNĂTOARE DE UTILITATE MULTIPLĂ

(VÂNĂTORI,-UNIVERSALI,-ALLROUND) IN CADRUL CONCURSURILOR ARANJATE DE R. R. P. C.

(U R M A R E)

Urmărirea pe jos a vânatului cu pene (Nachziehen)

§ 15.

În cazul când vânatul cu pene aleargă pe jos înaintea câinelui, sau dacă câinele dă de urma proaspătă a vânatului cu pene refugiat, trebuie ca el să facă dovada — prin urmarirea liniștită a vânatului (trafilare) sau tăindu-i calea — că își dă perfect de bine seama de felul, cum să pună cu certitudine pe stăpân în situația de a putea trage.

Aretul (Vorstehen)

§ 16.

1. Când câinele dă de vânatul tupilat, trebuie să areteze atâta timp, până când vânătorul — mergând încet — s'a apropiat de el, și întrucât vânatul încă nu a pornit sau nu s'a sculat, să aștepte comanda de înaintare. Nu este permis ca un câine de utilitate gata dresat să supere pe un al doilea câine cu care lucrează împreună, când aretează.

2. Dacă se dovedește despre vreun câine, că neagă în mai multe rânduri, prin nemarcare prezența vânatului tupilat (chiulangi) (Blinker), se va exclude dela continuarea concursului.

Firmitatea la împușcatură

§ 17.

Firmitatea la împușcatură este ideală, dacă după ce vânătorul a tras la vânatul ce a sburat sau a fugit — câinele rămâne neclintit pe loc până când i se dă comanda de a aduce sau a căuta mai departe.

Firmitatea la iepurii stârniți și comportarea față de vânatul cu pene, ridicat în sbor, asupra căruia nu s'a tras

§ 18.

1. Când vânatul cu pene stârnit zboară fără ca să setragă asupra lui nu este admis câinelui să alerge după el.

2. Câinii cari gonesc iepuri și cari chemați fiind în repețite rânduri nu se întorc la stăpân nici la comandă și nici la semnal, pot fi excluși dela continuarea concursului.

Aducerea vânatului cu pene, rănit

§ 19.

1. Dacă câinele nu a avut ocazie, ca în decursul probei la munca în câmp să aporțeze vreo potârniche rănită care s'a refugiat, atunci se va face o dără pe un parcurs de 100 metri, prevăzute cu mai multe cotituri cu o potârniche ucisă dar încă caldă, care se leagă de capătul unei prăjine mai lungi ce se poartă întinsă în lături. În acest timp, câinele va sta culcat cu capul întors în altă parte.

2. La port rănit nu se va aprecia felul cum ridică, duce și predă câinele vânatul; acest rezultat al dresajului se va aprecia sub E (aport). La rănit-aducere lucrul esențial este dacă câinele aduce stăpânului vânatul, sau nu!

e) Aport (Aducere)

§ 20.

Se va aprecia în special (și fără considerare la aducerea vânatului rănit pe care poate a făcut-o mai înainte) felul cum ridică, duce și predă vânatul. Sub aducerea corectă se înțelege iscusința câinelui de a se acomoda la pierderea aportului după felul și greutatea lui.

Este greșeală atât în cazul când strânge prea tare vânatul reducând prin aceasta valoarea lui culinară, la fel în cazul dacă prinde slab ca să-l poată scăpa.

§ 21.

1. Candidatul trebuie să aporțeze vulpea peste obstacole (șanțuri, garduri, etc.), obstacole ce dealtfel nu se pot trece prin înot sau urcare.

La aducerea peste obstacole conductorul are voie să facă cel mult trei încercări cu câinele său. Obstacolul trebuie să fie masiv și așa fel construit, încât câinele să nu se prindă în el cu picioarele.

2. Întrucât în decursul probelor cari se prevăd în ordinea concursului, nu se poate constată, dacă câinele ridică și aduce vulpea, atunci se va examina în această privință aparte și rezultatul se va menționa printr'o notă în tabela de cenzură.

3. Un câine care nu ridică de loc vulpea, și nu o aduce, nu poate obține premiu.

II. ARBITRAJUL

§ 22.

1. Rămâne la aprecierea asociațiilor ca să hotărească numărul arbitrilor cu respectarea dispozițiilor în § 2, al. 1.

2. Acei cari primesc funcțiunea de arbitrii se vor obliga odată cu aceasta, de a se conforma în mod conștiincios următoarelor prescripțiuni:

N O T E

§ 23.

1. Felul execuțiilor se va exprima cu note (cifre) întregi și anume va însemna 0 = nesuficient, 1 = suficient, 2 = mulțumitor, 3 = bine, 4 = foarte bine.

2. Arbitrilor se admite, ca în cazuri cu totul excepționale să adauge după nota «4» mențiunea «eminent» (prescurtat: «e»).

3. La clasificarea execuțiilor de bocire (batere) la vânatul ucis și la conducerea la vânatul ucis, se va specifica în paranteză prin litera: *a*) execuțiunea de ținerea urmei; *b*) bătaia și felul de a conduce. Spre exemplu la bătaia vânatului ucis: coeficientul = 6; nota 3: ($a=4$; $b=2$). Puncte 18 adică, câinele a obținut pentru prestație nota generală «bine», execuțiunea pe urmă a fost «foarte bună»
bine» bătaia numai «mulțumitor».

COEFICIENȚI

§ 24.

1. Execuțiuni la pădure

<i>a</i>) Pe urma vânatului mare, rănit:	
Exclusiv la lesă	4
Urmărirea liberă și bocire (batere) la vânatul ucis	6
Urmărirea liberă și conducere la vânatul ucis	5
Port-rănit la vulpe	5
Port-rănit la iepuri	4
<i>b</i>) Scotocire	4
<i>c</i>) Cheta redusă la tufiș	2
<i>d</i>) Comportarea la țiuțoare	1
<i>e</i>) Depunerea câinelui	1
<i>f</i>) Purtarea câinelui în lesă	1

2. Execuțiuni la vânatul răpitor

Sugrumarea vulpei	6
Oprirea (atacarea) vulpei	1
Sugrumarea pisice	6
Oprirea (atacarea) pisice	1

3. Execuțiuni la apă

Scotocire	3
Scotocire în stuf la rața depusă	3
Aducere din apă adâncă ¹⁾	3

4. Execuțiuni la câmp

Nas ²⁾	6
Cheta	4
Aret	4
Aducerea vânatului cu pene	4
Disciplină	5
Urmărirea vânatului cu pene alergător	3
Firmitatea la împușcătură	2
Comportarea la vânatul cu pene ce se ridică în sbor	2

5. Aport (aducerea)

Vânatul răpitor	2
Iepure sau lapin	1
Vânat cu pene (pentru a se controla dacă jumulește, încolțește sau strânge)	2
Peste obstacole (cu vulpe)	3

Câinii cari jumulesc încolțesc, cari neagă prezența vânatului tupilat (chiulangii) (Blinker) și cari îngroapă vânatul *nu se vor premia*. La câinii cari ridică, aduc și

predau vânatul neregulamentar, (spre exemplu îl strâng, fapt pentru care au obținut în «aducere» nota rea, se va face mențiunea în tabelele de cenzură motivul pentru care s'a dat nota rea.

PUNCTE ȘI MINIM DE PRESTAȚIUNI CERUTE

§ 25.

1. Punctele se obțin din înmulțirea notei cu coeficientul de prestațiune.

2. Pentru obținerea unui premiu e necesar — abstrăgând dela dispozițiunile §§ 26, 27 și 28 — că totalitatea notelor de clasificare să fie cel puțin: pentru premiul I-u 240, pentru premiul II-a 210 și premiul III-a 180 puncte.

§ 26.

1. Pentru obținerea premiului I-a se mai cere în cuprinsul celor 240 puncte (§ 25 al. 2) cel puțin:

a) Cele patru (4) specialități de execuțiune la pădure, la dâra de sânge a vânatului cu copită, port-rănit la vulpe, iepure, lapin, scotocire — total 54 puncte (Trebuie să existe prestațiuni în toate specialitățile, iar în execuțiunea la dâra de sânge a vânatului cu copite și în stârnire, trebuie să se obție cel puțin nota: 3 = «bine»).

b) Execuțiune la vânatul răpitor 12 puncte.

c) Lucru la apă total 27 puncte. (Trebuie să existe prestațiuni la toate trei specialitățile).

d) In cele patru specialități: lucru la câmp — nas, chetă, aret și rănit-aducere, la vânatul cu pene — în total 46 puncte (trebuie să existe prestațiuni la toate patru specialitățile și anume la nas 3 = «bine»).

2. Execuțiunea lesă (și cea suplimentară) dă dreptul la premiul I-u numai atunci, dacă este «foarte bine» și dacă căpriorul târît încă cel puțin 200 pași și ascuns bine va fi găsit de către câinele lăsat să caute *liber*.

§ 27.

Pentru obținerea premiului II-a se cere în cuprinsul celor 210 puncte (§ 25 al. 2) cel puțin:

a) Idem ca la § 26 cu deosebire: *total 38 puncte...* (nota 2 = «mulțumitor»).

b) Execuțiune la vânatul răpitor 4 puncte.

c) Lucru la apă total 18 puncte — (trebuie să aibă prestațiuni la toate trei specialități).

d) In cele patru specialități: în lucru la câmp — nas, chetă, aret și port-rănit la vânat cu pene — în total 37 puncte (trebuie să existe prestațiuni la toate patru specialitățile).

§ 28.

Pentru obținerea premiului III se cere în cuprinsul celor 180 puncte (§ 25 al. 2) cel puțin:

a) Execuțiune la dâra de sânge a vânatului cu copite port-rănit și stârnire, în total 20 puncte (trebuie să existe prestațiuni la trei specialități între cari și la stârnire).

b) Execuțiune la vânatul răpitor, 1 punct.

c) Lucru la apă total 9 puncte (trebuie să existe prestațiuni în cel puțin 2 specialități între cari aducerea din apă adâncă).

¹⁾ Vezi § 12, al. c.

²⁾ Vezi § 13, al. 3.

d) In trei specialități de lucru la câmp — nas, chetă, aret — total 22 puncte (trebuie să existe prestațiuni la toate trei specialitățile).

§ 29.

1. Toți câinii cari au corespuns condițiilor sus arătate, trebuie să obțină premiul care li se cuvine conform regulamentului pentru concurs.

2. La concursuri pentru *campionat* nu sunt valabile dispozițiunile de mai sus privitoare la distribuirea premiilor.

§ 30.

In general premii de onoare se pot distribui (și pentru anumite prestațiuni singulare) numai conductorilor acelor câini, cari au obținut premiul I, II sau III.

Premii speciale se pot distribui acelor câini (respective conductorilor și stăpânilor) cari deși nu au obținut premiul I, II sau III, au prestațiuni foarte bune în lucru la pădure, vânat răpitor, apă sau la câmp, *se va menționa însă expres că este vorba de premiu special*. Premii de încurajare și pentru conducere se vor distribui după cum va crede de cuviința arbitru.

Se vor exclude cu desăvârșire dela premiere respective dela continuarea examenului: câinii cari *încolțesc* (1) în groapă vânatul (2) chiulangii (3) și câinii cărore le frică de stăpân (bătuți) (4) și cari au frică de împușcătură (5).

Arbitrii au latitudinea să excludă dela continuarea examenelor pe acei câini, cari au dovedit execuțiuni nesuficiente la dâra de sânge a vânatului cu copite, la porțrănit la apă, la vânat răpitor sau la câmp. (Vezi §§ 14, 18, al. 2).

DISPOZIȚIUNI FINALE

1. Toți conducătorii trebuie să poarte armă și cartușe. Mai trebuie să posedă și permisul legal de vânat.

2. Nu este admis, ca la examen să ia parte câinele persoanei care face pe arbitru.

3. In raportul care urmează după fiecare examen de utilitate se vor publica toate notele obținute la diferitele specialități.

4. Fiecare conductor poate imediat după publicarea rezultatului general al examenului, să ceară comunicarea notelor pe cari le-a obținut câinele lui.

5. Cine face contestație trebuie să depună imediat 1000 lei cari revin casei, din momentul când se dovedește că contestația a fost nefondată. Asupra contestațiilor și chestiunilor litigioase hotărâsc membrii prezenți ai Comitetului în înțelegere cu arbitri. In contra acestei hotărâri nu se poate face nici o reclamație.

6. Toate încercările de a ataca ulterior hotărârile, precum și criticile nefondate cari contestă obiectivitatea arbitruului, au ca urmare excluderea din Reuniune, întrucât se cere aceasta de către cel reclamat.

7. Vânărea sau tragerea de focuri de armă în timpul și pe terenul concursului se amendează cu 100 lei, iar în caz de recidivă cu scoaterea contravenientului de pe teritor.

8. Păstrarea armei în stare încărcată se pedepsește cu 100 lei.

9. Conductorul concurent nu are voie să tragă în timpul cât este examinat, decât cu autorizația sau din ordinul arbitruului; făcând aceasta i se va da un avertisment, iar în caz de recidivă va fi supus unei amenzi de 100 lei.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială No. 95043/929, se revine asupra deciziei No. 114.554/919, lăsându-se liberă vânătoarea de epuri pentru teritoriile comunei Noul Roman și Găinar din județul Făgăraș.

DELA REUNIUNEA ROMÂNĂ A PRĂSITORILOR DE CÂINI

Sediul Cluj, Calea Victoriei 27. Etaj II

R. R. P. C. dă lămuriri și sfaturi fără nici o taxă, contra mărcilor de răspuns, la cumpărarea oricărui câine de rasă și cu pedigree. In prezent are notați spre vânzare: prepelicari germani cu păr neted și păr aspru, de ambele sexe și diferite etăți, dela căței, până la câinii gata dresați. Câine pointer, precum și cățea și căței mici. Foxterrieri cu păr aspru și neted, de orice etate, sau sex. Cățea dog german importată precum și prenotări la căței. Prenotări la căței de bursucar (basset) cu păr aspru. Căței de Wachtelhund german (câine stărnitor, semănând cu spanielul cocker), cât și o cățea mare. Câini dobermann. Prenotări la căței setter. Mijloace vânzări de câini. Nu cumpărați nici un câine, decât cu mijlocirea singurei noastre organizațiuni pentru prăsirea câinilor de rasă. Nu cumpărați decât câini a căror pedigree a fost verificat de către R. R. P. C.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Decizia Ministerială No. 77550/929, se revine asupra oprirei vânătoarei de iepuri în județul Brașov și se oprește numai vânătoarea potârnicilor pe timp de 2 ani, în acest județ.

Primăria Comunei Milășel
No. 560/1929

PUBLICAȚIUNE

Teritoriul de vânat al comunei Milășel se va exarendă pe timp de 10 ani prin licitație publică la 25 Sept. 1929 a. m. la ora 10, în biroul primăriei. Preț de strigare 1200 lei la an. Condițiunile se pot vedea la notarul din Băla.

Băla, la 1 Aug. 1929.

Județul Mureș.

Notar (ss), Abraham.

No. 559/1929

PUBLICAȚIUNE

Teritoriul de vânat al comunei Băla se va exarendă pe timp de 10 ani prin licitație publică la 24 Sept. 1929, a. m. la ora 10, în cancelaria notarială. Preț de strigare 2000 lei la an. Condițiunile se pot vedea la notar.

Băla, la 1 Aug. 1929.

Județul Mureș.

Notar (ss), Abraham.

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale luni, pentru a putea apare în numărul luni viitoare al Revistei. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul.

Societatea pentru protecția și ocrotirea
vânatului din Bucovina

Sucursala Uniunii Generale a Vână-
torilor din România

Ce.năuți, strada Iancu Flondor No. 30.

INVITAȚIE

Societatea pentru ocrotirea vânătorilor, invită membrii săi la adunarea generală ordinară, care va avea loc în ziua de 7 Octombrie 1929, la ora 5 p. m., în sala de prelegeri a institutului zoologic al Universității Cernăuți, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a comitetului asupra activității sale.
2. Aprobarea bilanțului.
3. Propuneri libere.

Președinte (ss) *Mikuli.*

~ ~ ~

Primăria Comunei Giulești
No. 83/1929

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat circa 5505 ha. a hotarului comunei Giulești, județul Maramureș se va da în arendă prin licitație publică la data de:

13 Octombrie 1929, ora 16 în localul primăriei.

Prețul de strigare 1500 lei anual.

Arendarea se va face pe termen de 6 ani.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie. Afară de vânat mic se află și capre și mistreți în hotar.

Primăria

~ ~ ~

Primăria Comunei Utvin
No. 460/1929

PUBLICAȚIUNE

Se publică că terenul de vânat al comunei se dă în arendă.

Ofertele închise se pot înainta până la 18 Iulie 1929 orele 8 dim.

Condițiunile de licitație se pot vedea între orele oficiale în biroul notarial.

Utvin, la 10 Iunie 1929. Județul Timiș Torontal. Primăria.

~ ~ ~

Primăria Comunei Dondușani
Județul Soroca
No. 1424/1929

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Dondușani publică licitație pentru arendarea terenului de vânat al comunei pe ziua de 15 Noembrie 1929 ora 12 dimineața.

Termenul arendării este de 5 ani. Licitația se va ține în oferte închise și sigilate, va începe dela suma de 1000 lei anual spre majorare, conform legii contabilității publice.

Concurenții vor depune o garanție de 10% din suma oferită și vor prezenta actele cerute de legea vânătoarei. In caz că prima licitație nu se va ține, a doua licitație va avea loc în ziua de 30 Noembrie 1929, aceeași oră, același local.

Primar (ss), *Andrei P. Galeschi.*

Secretar (ss), *N. Gh. Theodorul*

Primăria Comunei Vălcani
No. 1362/1929

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânătoare de pe terenurile aparținătoare comunei Vălcani cu o suprafață de 4300 jug. cad., se va da în arendă pe timp de 5½ ani cu începere dela 1 Septembrie 1929 până la 28 Februarie 1935.

Licitația va fi orală și se va ține la 16 Iulie 1929 ora 8 a. m. în localul primăriei.

Prețul de strigare este 12.000 lei; Vadiul 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie între orele oficiale.

Numai acei licitanți sunt admiși, cari îndeplinesc prescripțiunile legii pentru protecția vânătorilor.

Vălcani, la 24 Maiu 1929.

Primăria.

~ ~ ~

Notariatul Bulz
Județul Bihor Plasa Bratca
No. 352/1929

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică că teritoriul de vânat al comunelor Bulz și Remeți, în întindere de 7366 ha. se va da în arendă prin licitație publică pe termen de 6 ani și se va ține la notariatul Bulz, plasa Bratca, jud. Bihor în ziua de 1 August a. c. d. m. la ora 3.

Dacă licitațiunea va rămâne fără rezultat o a doua licitație se va ține în ziua de 10 Aug. a. c.

La licitație se vor admite persoanele prevăzute de art. 13 din legea vânătorilor.

Condițiunile detaliate se pot vedea la primăria Bulz în orele oficiale.

Bulz, la 28 Iunie 1929

Primăria.

~ ~ ~

Primăria Comunei Târnova
Județul Soroca
No. 1430/1929

PUBLICAȚIUNE

In conformitate cu dispozițiunile art. 8 și următorii din legea pentru protecția vânătorilor și regulamentarea vânătoarei și pe baza avizului Consiliului Comunal al acestei comuni dat fiind prin procesul-verbal No. 4 din 1 Maiu anul 1928.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 20 Septembrie 1929 ora 10 d. m. în localul acestei primării va avea loc ținerea licitației publice pentru darea în arendă a dreptului de vânătoare de pe întregul teren al acestei comuni, în suprafață de 6781 ha. Termenul de arendare este de 5 ani dela data contractării.

Licitația se va începe dela suma de lei 500 anual, spre majorare prin oferte deschise cu respectarea dispozițiilor art. 72—83 din legea contabilității publice.

Condițiunile de arendare sunt cele prevăzute în caietul de sarcini aprobat de onor. Ministerul de Agricultură și Domenii No. 70887 din 1 Sept. 1928, se poate vedea zilnic la cancelaria acestei primării între orele 7½—12½ dimineața și 4—7 după amiază.

In caz că prima licitație nu se va ține din lipsă de concurenți sau din alte motive, atunci o a doua licitație se va ține în ziua de 5 Octombrie 1929 fără de a mai îndeplini alte formalități.

Primăria.

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei
Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul.

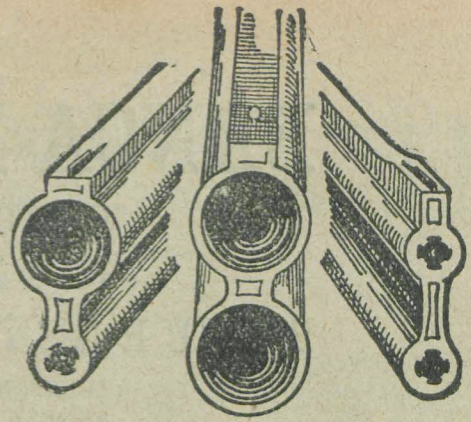

Gebürder Merkel
Gewehre

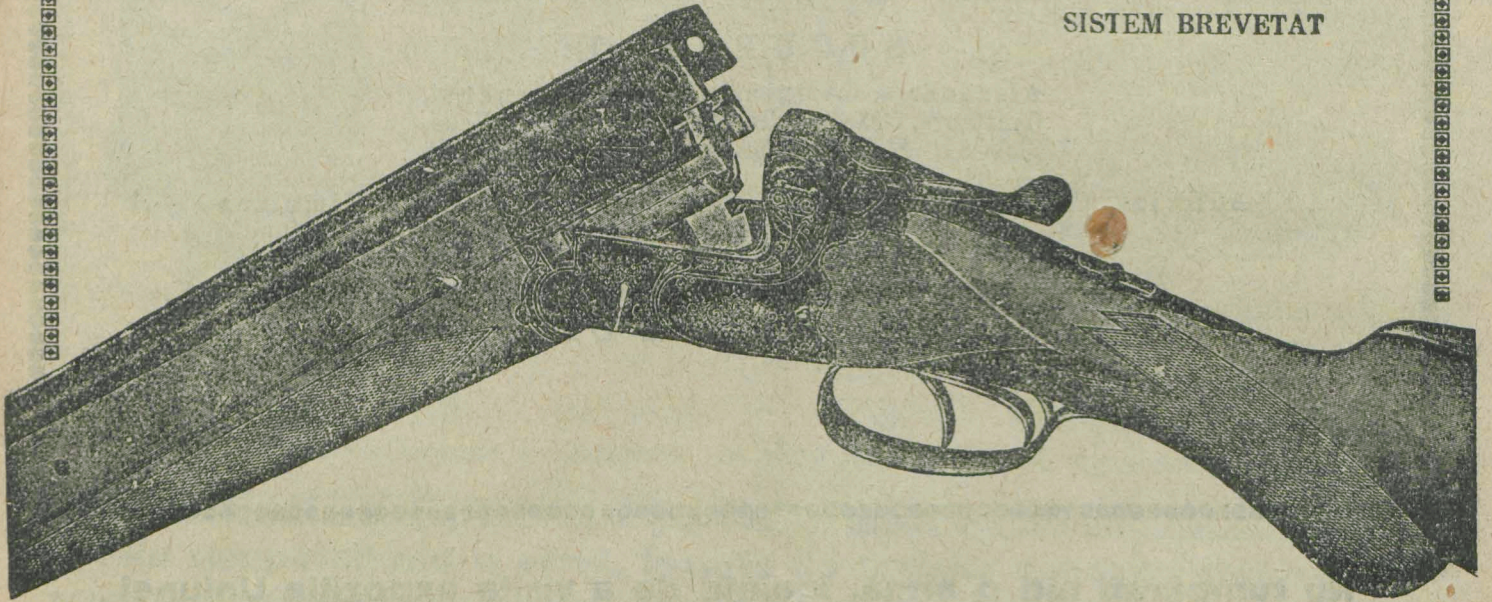
FONDATA IN 1893

MARCA FABRICII

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputeate prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000

CAPITAL DEPLIN VĂRSAT LEI 50.000.000

FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67

ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK“

SUCURSALE:

Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ANUNȚ

CĂȚEI DE BRACK GERMAN dintr'un
cuib din luna Mai de vânzare.—Părinții:
campionul «EICK v. RUNNENSTEIN» și
«IUNO DE BIHOR».—Prețul unui cățel la
vârsta de 8 săptămâni Lei 2000, împreună
cu pedigree înregistrat la M. R. C.

Inscrieri primesc de acum:

GHEORGHE GAVA
șef de depozit R. M. S.
proprietarul canisei «CARANSEBEȘ»
în Caransebeș.

SE VINDE CONVENABIL

Câine german de vânătoare 10 luni
(Drahthaarhund) rasă splendidă. Adre-
sați G. Ebinger Facultatea de Științe
București, Strada Academiei 14.

DE VÂNZARE

Frumoasă panoplie, compusă din 23 frun-
tare de căprior, 2 de cerb, 1 cocoș de munte
împăiat, 1 statueta de bronz (căprior) 2
cadre frumos sculptate, 1 tabletă pentru
arme, împreună cu diferite accesorii utile
de vânătoare.

Preț după învoială.

A se adresa la d-na MINA TEUTSCH,
văduvă de director, Codlea, Promenadă 147,
jud. Brașov.

GRIFFON

De vânzare pui, fătați la 18 Iunie. Proveniți din
cățea admirabilă la vânătoare și câinele Zopp de
Vaudemange L. O. G. 2774, M. R. C. 156, câști-
gătorul mai multor premii streine, calificat „Ex-
celent“ la expoziția din București 1929, câștigând
marele premiu de onoare.

Prețul cățelilor: Masculini 2000, cățele 1500 Lei.

Se mai vinde prepelicar german cu părul scurt
de 2 ani perfect dresat la câmp și baltă, exterior
fără cusur, apporteur perfect.

Prețul Lei 10.000.

A se adresa: Dr. Ervin Schnell, Șeful Depozi-
tului R. M. S. Titu, Dâmbovița.

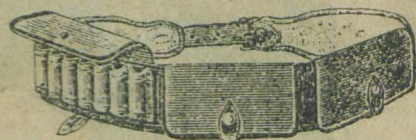

ATELIERUL DE CURELĂRIE IOAN TĂNĂSESCU

No. 75, CALEA VICTORIEI, No. 75
(IN CURTE, PESTE DRUM DE BISERICA ALBA)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânatoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânatoare, Cravașe împletite, Rucksacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Portbagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice

Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând cu mâna și din cel mai fin material.

LUCRU ARTISTIC ȘI CU PREȚURI ABSOLUT CONVENABILE.

NU CUMPĂRAȚI NIMIC ÎNAINTE DE A VIZITA ATELIERUL NOSTRU

NB. Membrii «Uniunii Generale a Vânătorilor din România» se bucură de o reducere de 10%.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ING. HERM. ZOLDY

F O S T

CAROL RISKE & Co.

BUCUREȘTI 1, STR. EDGAR QUINET, 6

CEL MAI BOGAT DEPOZIT DE ARME, MUNIȚIUNI
ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE DIN ȚARĂ

Arme de vânatoare Verney-Carron	dela lei 5.500.— buc.
Arme de vânatoare Lepage	» » 4.500.— »
Arme de vânatoare Masereel	» » 2.500.— »
Pistoale automate Browning cal. 6.35 mm.	» » 1.000.— »
» » » » 7.65 și 9 mm.	» » 1.200.— »
Cartușe încărcate Jagdkönig 70 mm.	» » 10.— »
Cartușe încărcate Atlantik	» » 8.50 »
Cartușe încărcate Trapshooting	» » 8.— »
Cartușe încărcate Sellier & Bellot	» » 7.50 »
Cartușe încărcate cu pulbere neagră	» » 5.25 »
Tuburi cu capse Gevelot	dela » 1.35.—2 »
Bure groase de păslă, lipite, 12 mm.	» » 240.— kgr.
Bure groase, lipite, 12 mm., 1000 bucăți circa 1.700 kgr.	» » 160.— »
Alice tari englezești	» » 46.— kgr.

ROG CEREȚI CATALOGUL PE 1929

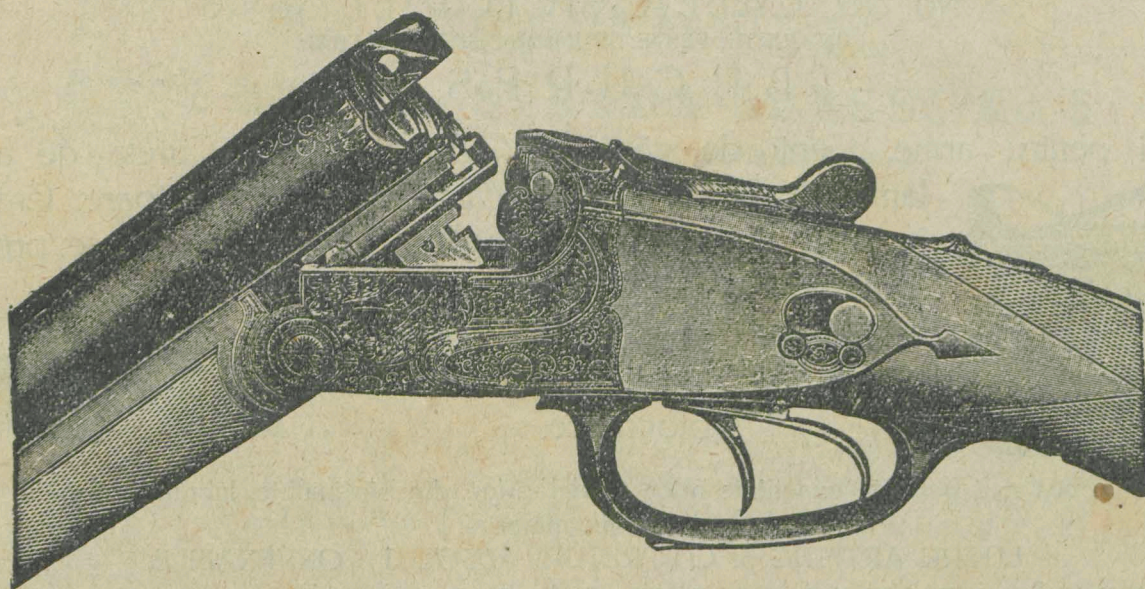
SERVICIUL PROMPT ȘI CONȘTIINCIOS

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevii de glonț și ejector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehniciani și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ " 3.000 " "

$\frac{1}{4}$ " 1.750 " "

$\frac{1}{8}$ " 1.000 " "

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI